

இளைஞர்

யாப்பணி இலக்கணம்

பச்சையப்பன் காலேஜ் ஸ்கூல்
தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்
கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியார்
எழுதியது

JUN 1974

K. முனுசாமி நாயுடு அண்டு கம்பேனி,
புத்தக வியாபாரிகள்,
286, எஸ்பிஎந்தேட், சேன்னை.

பதிப்புரிமை]

1933

[விலை அனா 4.

இளைஞர் யாப்பணி இலக்கணம்

R.S. Sambasiva
Sav

சென்னை, பச்சையப்பன் காலேஜ் ஸ்கூல்
தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்
கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியார்
எழுதியது.

SPECIMEN COPY

கே. முனிசாமி நாயுடு அண்டு கம்பெனி,
புத்தக வியாபாரிகள்
286, எஸ்பிஎஸ்ரோட், சென்னை.

காபிரைட்]

1932

[விலை அண்டு 4

முன்னுரை

பாட்டானது சிறு குழந்தைகள் முதல் யாவரையு மகிழ்விக்குந் தன்மையது. குழந்தைகள் அழுதால் தாய்மார்கள் பாடிக் குழந்தைகளின் அழுகையை மாற்றுதலை நாம் பார்க்கின்றோம். இனிமையாகப் பாடினால் குழந்தைகள் அப்பாட்டுக்களைக் கேட்டுக்கொண்டே அயர்ந்து தூங்குதலையுங் காண்கின்றோம். ஏற்றம் இறைப்பவர்கள் பாடிக்கொண்டே ஏற்றம் இறைப்பார்கள். இஃது ஏற்றப் பாட்டு எனப்படும். 'ஏற்றப் பாட்டுக்கு எதிர்ப்பாட்டு இல்லை,' என்பது பழமொழி. இங்ஙனமே கஷ்டமான வேலை செய்பவர்கள் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டே வேலை செய்தலைக் காண்கிறோம். கலியாணத்தில் மணமகனையும், மணமகனுய்ஞ் சேர்த்தவர்கள் மணமக்களைப் பரிசுசிக்கப் பலவகையான பாட்டுக்களைப் பாடுவார்கள். மணமக்களுக்குக் கலியாணச் சடங்குகளால் உண்டாகுங் கஷ்டங்களை அப்பாட்டுக்கள் போக்கி அவர்களை மகிழ்விக்கின்றன. இவற்றால், பாட்டுக்கள் எல்லார் மனத்தையுங் கவருந் தன்மையும், துன்பத்தைப் போக்கி இன்பத்தை யளிக்கும் தன்மையும் உடையவை என்பது நன்கு விளங்குகின்ற தன்றோ? இத்தகைய தன்மையை யுடையனவா யிருத்தலாலேதான் விலங்குகள், பறவைகள், பாம்புகள் முதலியனவும் பாட்டுக்கு வயப்படுகின்றன.

அன்றியும், புலவர்களாற் பாட்டுக்களில் உயர்ந்த பொருள்கள் கற்போர் மனத்தைக் கவரும்படி அழகுடன் அமைக்கப்படுதலால் பாட்டுக்களின் பொருள்களை ஆய்ந்தறி

கின்றவர்களின் மனத்துக்கண் மகிழ்ச்சி யுண்டாம். உதாரணமாக அடியில் வருஞ் செய்யுளை நோக்குக.

“மையறு மலரி னீங்கி யான்செய்மா தவத்தின் வந்து
செய்யவ ளிருந்தா ளென்று செழுமணிக் கொடிக ளென்னும்
கைகளை நீட்டி யந்தக் கடிநகர் கமலச் செங்கண்
ஐயனை யொல்லை வாவென் றழைப்பது போன்ற தம்மா”

சீராமன் இலக்குமணனுடன் விசுவாமித்திர முனிவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்று அவரது வேள்வியை முற்றுவித்த பிறகு, விசுவாமித்திர முனிவர் மிதிலைக் கோமான்றன் அருந்தவச் செல்வியாகிய சீதாப்பிராட்டியைச் சீராமனுக்கு மணம் புரிவிக்க வெண்ணிச் சீராமனை நோக்கி, “கார்வண்ணத் தண்ணலே, நாம் தொடங்கிய வேள்வியைச் செய்து முடித்தோம். மிதிலைப் கோமான் செய்கின்ற வேள்வியையுங் காண்போம்; வருக” என்று கூறச், சீராமன் இலக்குமணனோடு அம்முனிவரைப் பின் தொடர்ந்து சென்று, இடைவழியில் அகலிகையின் சாபத்தைப் போக்கியருளி, மிதிலா நகரின் மதிற் புறத்தை அடைந்த செய்தியைக் கூறுமிடத்து இச் செய்யுளைக் கூறினார் கவிச் சக்கரவர்த்தி யாகிய கம்பர்.

(இதன் பொருள்) அந்தச் சிறந்த மிதிலா நகரமாகிய பெண், ‘நான் செய்த சிறந்த தவத்தினாலே (அகல கில்லேன் இறையும் என்று நின் மார்பிலுறையுந்) திருமகள் நின் மார்பினின்று நீங்கி (என்னிடத்திற் சீதை என்னும் பெயருடையவளாக) வந்து குற்றமற்ற செந்தாமரைப் பூவில் வீற்றிருப்பது போல வீற்றிருக்கின்றாள். (நின் பிரிவால் அத்தேவிக்கு உளதாகிய துன்பத்தைப் போக்க) நீ விரைந்து வருக’ என்று, செழிய அழகிய கொடிகளாகிய கைகளை நீட்டிச் செந்தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களை யுடைய தலைவனாகிய சீராமனை அழைப்பது போன்றது (என்பது).

மதில்களின் மேல் கொடிகள் அசைந்து கொண்டிருப்பது அந்நகரமாகிய பெண், 'நான் செய்த தவத்தினாலே செய்யவள் என்னிடம் வந்திருக்கின்றான்; விரைந்து வருக' என்று கைகளைக் காட்டிச் கமலச் செங்கண் ஐயனை அழைப்பது போன்றது என்று கூறப்பட்டது. இதிற் கொடிகளின் இயல்பாகிய அசைவின்மேற் கற்பனையாக ஒரு கருத்து ஏற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கும் அழகை நோக்குக.

அன்றியும், இதிற் சீதாப்பிராட்டியை, 'செய்யவள்' என்றும், சீராமனை 'கமலச் செங்கண் ஐயன்' என்றும் கூறியவற்றின் கருத்தின் துட்பம், ஆழ்ந்து நோக்கிக் கொள்ளற்குரியதாகும்.

செய்யவள் என்பது திருமகளின் பெயர். அது திருமகளின் பெயராதலை,

‘அவ்வித் தழுக்கா றுடையாணைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும்’

என்றதனாலறிக. கமலச் செங்கண் ஐயன் என்பது திருமாவின் பெயர்களுள் ஒன்றாகிய புண்டரீகாட்சன் என்பதையுணர்த்தி நின்றது.

கம்பர் இப்பெயர்களால், திருமகளே சீதையாகவும், திருபாலே சீராமனாகவும் அவதரித்திருக்கின்றனர் என்னுங்கருத்தைத் தோற்றவித்திருக்கும் அழகை நோக்குக.

இருக்கின்றாள் என்று நிகழ் காலத்தாற் கூற வேண்டியதை, 'இருந்தாள்' என்று இறந்த காலத்தாற் கூறினார், அப்பிராட்டி அன்பால் நினைக்கும் அடியவர்பால் விரைந்துசென்று தங்குபவள் என்பதை விளக்குதற்கு.

குறிப்பு—‘யான் செய் மாதவத்தின் (நின்மார்பினின்று) நீங்கி வந்து (என்னிடத்தில்) மையறு மலரிற் (போல) இருந்தாள்’ என இயைத்துக் கொள்க.

பாட்டுக்களின் இத்தகைய நலங்களைக் கண்டு அறிஞர்கள், முன்னோர்கள் இயற்றிய செய்யுட்களை ஆய்ந்தலையும், தாங்கள் இனிய செய்யுட்களை இயற்றுதலையும் உறுதி பயக்குஞ் செயலாகக் கொண்டதோடு மாணவர்களுக்குச் சிறுவயதிலிருந்தே பாட்டுக்களைப் பாடமாக அமைத்துக் கற்பிக்கு முறைமையும் ஏற்படுத்தினார்கள்.

இங்ஙனம் பல நலங்களுக்கு இடமாகிய பாட்டுக்கள் பலவகையாக இருக்கின்றன. ஆகையால், அவற்றின் இலக்கணங்களை உணர்தல் மாணவர்களுக்கு இன்றியமையாத கடமையாகும். பாட்டுக்களின் இலக்கணங்களை நன்றாயறிந்து கொள்ளும் மாணவர்களுக்கு அவற்றின் வகைகள் நன்கு விளங்குவதோடு அவற்றின் அருமை பெருமைகளும் இனிது விளங்கும். அன்றியும், அவர்களுக்கு இனிய செய்யுட்களை இயற்றத் திறமும் உண்டாகும்.

அது கருதியே S. S. L. C. மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும், யாப்பு இலக்கணமும், பாட்டுக்களில் அமைந்துள்ள பொருள்களின் அழகை இனிது விளக்கும் அணி இலக்கணமும் இரண்டாண்டுகளாகக் கட்டாயப் பாடமாக ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவ்விரண்டிலக்கணங்களிலும் அவர்கள் கற்றறியவேண்டிய பகுதிகளும் போதனாமுறைக் குறிப்பில் (Syllabus) குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அக்குறிப்பின்படியே இளைஞர் யாப்பணி இலக்கணம் என்னும் இந்நூலை எழுதினான். இதில் ஐந்தாவது, ஆறாவது பார மாணவர்களுக்கு வேண்டிய அளவே யாப்பிலக்கணமும், அணி இலக்கணமும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்படி வகுப்பு மாணவர்களும், மாணவிகளும் எளிதின் உணரும் படி அவ்விரண்டிலக்கணமும் இதில் மிகவும் விளக்கமாக எழு

தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலின், மேற்படி மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் இப்புத்தகம் இனிது பயன்படும் என்று யான் உறுதியாக நம்புகின்றேன்.

இப்புத்தகம் அச்சாகையில், என்னுடைய மாணவர்களில் ஒருவரும், சென்னை, லூதான் மிஷன் ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய திருவாளர் - வித்துவான் - மே. வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளை அவர்கள் ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய உதவிகளை முற்றும் புரிந்தனர். அவருக்கு ஆயுளும், செல்வமும், அருங்கலைப் புகழும் நீடு பெருகுவனவாகுக.

இந்நூலை அன்புடன் ஏற்று அச்சிட்டு வெளியிட்ட திருவாளர் - கே. முனிசாமி நாயுடு அவர்களுக்கு என் மனமார்பந்த வந்தனம் உரியதாகுக.

கா. ர. கோவிந்தராஜன்.

25 JUL 1974

இளைஞர் யாப்பணி இலக்கணம்

V. FORM.

யாப்பு

1. யாப்பு, பாட்டு, தூக்கு, செய்யுள் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

(a) அவற்றுள், யாப்பு என்பதற்குக் கட்டிதல் என்பது பொருள், பாட்டு என்பதற்குப் பாடப்படுவது என்பது பொருள். தூக்கு, செய்யுள் என்பவற்றிற்கு ஆய்ந்து செய்யப்படுவது என்பது பொருள்.

(b) புலவர்கள் இசையின் கட்டில் அமையச் சொற்களைத் தொடுத்துக் கட்டிதலால் ஆவதாதலின் பாட்டுக்கு யாப்பு என்பது பெயராயிற்று.

(c) இசையுடன் பாடப்படுவதாதலால் பாட்டுக்குப் பாட்டு என்பது பெயராயிற்று.

(d) சொற்களையும் பொருள்களையும் நன்காய்ந்தமைத்துப் புலவர்களாற் செய்யப்படுவதாலாவதாதலின் தூக்கு என்பதும், செய்யுள் என்பதும் பாட்டுக்குப் பெயராயின.

2. தமிழ் மொழியின் பாட்டுக்கள் பா எனவும்; பாவினம் எனவும் இருவகைப்படும்.

பா

3. அவற்றுள், பா நான்கு வகையாம்.

4. அவை: வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்பன.

குறிப்பு:—பா என்பதற்குப் பலவகை யுறுப்புக்களும் தன்பால் பர வப்பெற்று நடப்பது என்பது பொருள்.

பாவினம்

5. பாவினம் மூன்று வகையாம்.

6. அவை: தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்பன.

குறிப்பு:—பாவினம் - பாவினது இனம். நான்கு வகையாகிய பாக்களில் ஒவ்வொரு பாவிற்கும் இம்மூன்றினமும் உண்டு.

உறுப்புக்கள்

7. பாட்டுக்களின் உறுப்புக்கள் ஆறு.

8. அவை: எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்பன.

குறிப்பு:—நம் உடலில் கை, கால், தலை, முதலிய உறுப்புக்கள் அமைந்திருப்பது போலப் பாட்டுக்களிலும் இந்த ஆறு உறுப்புக்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

I. எழுத்து

9. எழுத்துக்களாவன: எழுத்திலக்கணத்தில், உயிரெழுத்து, மெய்யெழுத்து, உயிர்மெய்யெழுத்து, ஆய்தவெழுத்து, குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து, குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என்பன முதலியனவாகக் கூறப்பட்டவைகளேயாம்.

கு. “எழுதப்படுதலின் எழுத்தே.”

II. அசை

10. அசையாவது: எழுத்தினால் ஆக்கப்பட்டுச் சீரின் உறுப்பாய் நிற்பதாம்.

குறிப்பு:—அசை என்பது, சீரில் அமைந்திருக்கும் ஓசையின் ஒரு பகுதியாய் நிற்பதாகும்.

சூ. “அவ்வெழுத்து அசைத்திசை கோடலி னசையே.”

11. அசை இரண்டு வகைப்படும்.

12. அவை: நேரசை நிரையசை என்பனவாம்.

சூ. “நேரசை யென்று நிரையசை யென்று
ஆயிரண் டாகி யடங்குமன் னசையே.”

—யாப்பநூல்கலம்

a நேரசை

13. அவற்றுள், நேரசை நான்கு வகையாம்.

14. அவை: குற்றெழுத்துத் தனித்தேனும், ஒற்றெத் தேனும், நெட்டெழுத்துத் தனித்தேனும், ஒற்றெத்தேனும் வருவனவாம்.

குறிப்பு:—இங்குக் குற்றெழுத்து என்றது உயிர்க் குற்றெழுத்து உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்துக்களையும், நெட்டெழுத்து என்றது உயிர் நெட்டெழுத்து, உயிர்மெய் நெட்டெழுத்துக்களையும் உணர்த்தியின்றன. ஒன்று என்பது மெய்யெழுத்துக்கும் ஆய்த வெழுத்துக்கும் பொதுப் பெயராகும்.

(உ-ம்.) அ, க—குற்றெழுத்துக்கள் தனித்து வந்த நேரசை.

அம், கம்—குற்றெழுத்துக்கள் ஒற்றெத்து வந்த நேரசை.

ஆ, கா—நெட்டெழுத்துக்கள் தனித்து வந்த நேரசை.

ஆல், கால்—நெட்டெழுத்துக்கள் ஒற்றெத்து வந்த நேரசை.

சேய்யுள்

“போது சாந்தம்”

இதில் நேரசை நான்கும் வந்திருக்கின்றன. ‘போ’ என்பது நெடில் தனித்து வந்த நேரசை; ‘து’ என்பது குறில் தனித்து வந்த நேரசை; ‘சாந்’ என்பது நெடில் ஒற்றித்து வந்த நேரசை; ‘தம்’ என்பது குறில் ஒற்றித்துவந்த நேரசை.

கு. “நெடில்குறில் தனியாய் நின்று மொற்றடுத்து நடைபெறு நேரசை நால்வகை யானே.”

—யாப்பருங்கலம்

b. நிரையசை

15. நிரையசை நான்கு வகையாம்.

16. அவை: இரண்டு குற்றெழுத்துக்கள் கூடியேனும், இரண்டு குற்றெழுத்துக்கள் கூடி ஒற்றித்தேனும், முன்னே ஒரு குற்றெழுத்தும் பின்னே ஒரு நெட்டெழுத்துங் கூடியேனும், முன்னே ஒரு குற்றெழுத்தும் பின்னே ஒரு நெட்டெழுத்துங் கூடி ஒற்றித்தேனும் வருவனவாம்.

(உ - ம்.) மணி—குறிலிணைந்து வந்த நிரையசை.

மணல்—குறிலிணைந்து ஒற்றித்து வந்த நிரையசை.

புற—குறில் நெடிலிணைந்து வந்த நிரையசை.

குறல்—குறில் நெடிலிணைந்து ஒற்றித்து வந்த நிரையசை.

சேய்யுள்

“அசோகமர்ந் தருணேறி நடாத்திய”

இதில் நிரையசை நான்கும் வந்திருக்கின்றன. ‘அசோ’ என்பது குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்துங் கூடி வந்த நிரையசை; ‘கமர்ந்’ என்பது இரண்டு குற்றெழுத்துக்கள் கூடி ஒற்றித்து

வந்த நிரையசை; 'தநு' என்பது இரண்டு குற்றெழுத்துக்கள் கூடி வந்த நிரையசை; 'நடாத்' என்பது குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்துங் கூடி ஒற்றித்து வந்த நிரையசை.

சூ. 'குறிலிணை குறில்நெடில் தனித்து மொற்றடுத்தும்
நேறிமையி னுன்காய் வருநிரை யசையே'

—யாப்பருங்கலம்

குறிப்பு:—குறில், குறுகிய ஓசையுடையது ஆகையால், அது, பின் வரும் குற்றெழுத்தோடும், நெட்டெழுத்தோடும் கூடி ஓசையியைந்து நிற்கும்; நெடில், நீண்ட ஓசை உடையது ஆகையால், அது, பின்வரும் குற்றெழுத்தோடும், நெட்டெழுத்தோடும் கூடி ஓசையியைந்து நிற்காமல் பிளவுபட்டு நிற்கும்; ஆதலின், போது, போதா என்பன போல முன்னே நெட்டெழுத்து வரின் அது பின்னே வரும் குற்றெழுத்தோடும், நெட்டெழுத்தோடும் கூடி நிரையசை யாகாது. முன் வரும் நெட்டெழுத்தும், குறிலாகவேனும் நெடிலாகவேனும் பின் வரும் எழுத்தும் தனித்தனி நேரசையாம். போது என்பதில், 'போ' என்பது ஒரு நேரசை, 'து' என்பது ஒரு நேரசை எனவும், 'போதா' என்பதில், 'போ' என்பது ஒரு நேரசை, 'தா' என்பது ஒரு நேரசை எனவுங் கொள்க.

அன்றியும், முன்னே குற்றெழுத்து நிற்க, பின்னே குற்றெழுத்தேனும் நெட்டெழுத்தேனும் வரின் முன்னேயுள்ள குற்றெழுத்துப் பின்னுள்ள எழுத்துக்களோடு கூடி நிரையசையாவதன்றித் தனித்து நேரசை யாகாது.

(உ - ம்.) 4கு, 4ற

இரண்டொற்றுக்கள் வரின் அவை ஒரொற்றின் அளவாகவே கொள்ளப்படும்.

(உ - ம்.) துய்த்தல், துய்த்தனம்

ஆய்ச்சி, ஆய்ந்தவை

மலர்ச்சி, புகழ்ச்சியின்

கொடார்க்கு, கொடார்க்கிடை

திறிப்பு:—‘துய்த்தல்’ என்பதில் ‘துய்த்’ ஒரு நேரசை எனவும், ‘தல்’ ஒரு நேரயசை எனவும் கொள்க. ‘ஆய்ந்தனம்’ என்பதில் ‘ஆய்ந்’ ஒரு நேரசை எனவும், ‘தனம்’ ஒரு நிரையசை எனவும் கொள்க. ‘மலர்ச்சி’ என்பதில் ‘மலர்ச்’ ஒரு நிரையசை எனவும், ‘சி’ ஒரு நேரசை எனவும் கொள்க. புகழ்ச்சியின் என்பதில் ‘புகழ்ச்’ ஒரு நிரையசை எனவும், ‘சியின்’ ஒரு நிரையசை எனவும் கொள்க. இங்ஙனமே மற்றவற்றையுங் கொள்க.

ஐ—முதலில் நெட்டெழுத்தாகவும், இடையிலும் கடையிலும் துற்றெழுத்தாகவுங் கொள்ளப்படும்.

III. சீர்

17. சீராவது, அசையினால் ஆக்கப்பட்டு அடிக்கு உறுப் பாய் வருவது.

திறிப்பு:—சீராவது, அசையினாலாகி அடியினது ஓசையின் பகுப் பாய் ஓர் ஒழுங்குபட நிற்பதாகும்.

சூ. “அசையியைந்து, சீர்கொள நின்றலிற் சீரே.”

18. சீர் நான்கு வகைப்படும்.

19. அவை : ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் என்பனவாம்.

a ஓரசைச்சீர்

20. அவற்றுள், ஓரசைச்சீ ராவன, ஓரசையே நின்று சீர் ஆவனவாம்.

21. அவை: நேரசைச்சீர், நிரையசைச்சீர் என இரண்டு வகைப்படும்.

சீர் வாய்பாடு

(உ - ம்.) நேர் —நாள்

நிரை —மலர்

குறிப்பு:—இவை வெண்பாவின் சுற்றில் மாத்திரமே வரும். வெண்பாவின் மற்ற இடங்களில் வாரா. மற்றப்பாக்களிலும் பெரும்பாலும் வாரா.

சீர்களை இதுவிது இன்ன இன்ன சீர் என்று மாணவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளுதற் பொருட்டும், சில இலக்கணங்களை மாணவர்கள் எளிதில் அறிந்து கொள்ளுதற் பொருட்டும் பெரியோர்களால் வாய்பாடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை மாணவர்கள் மனத்தில் அமைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

“பாலோடு தேன்கலந் தற்றே பனிமொழி

வாலேயி றூறிய நீர்.”

இவ் வெண்பாவின் சுற்றில் ‘நீர்’ என நேரசையாலாகிய ஓரசைச்சீர் வந்தது.

“நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்

நெஞ்சத் தவல மிலர்.”

இவ்வெண்பாவின் சுற்றில் ‘மீலர்’ என நிரையசையாலாகிய ஓரசைச்சீர் வந்தது.

சூ. “ஓரசைச் சீருமஃ தோரிரு வகைத்தே.”

—யாப்பநங்கலம்

b. ஈரசைச்சீர்

22. ஈரசைச்சீ ராவன, இரண்டசைகள் கூடிவருஞ் சீராகும்.

23. அவை நான்காம்.

(உ - ம்.)	சீர்	—வாய்பாடு
	நேர்நேர்	—தேமா
	நிரைநேர்	—புளிமா
	நேர்நிரை	—கூவிளம்
	நிரைநிரை	—கருவிளம்

தறிப்பு:—இரண்டு அசைகளைக் கூட்டுங்கால் நேரொடு நேரும், நிரையொடு நிரையுமாக ஒன்றி வரவும், நேரொடு நிரையும், நிரையொடு நேருமாக மாறி வரவும் கூட்டலாம். வேறு வகையாகக் கூட்டலியையாது. இங்ஙனங் கூட்டவே ஈரசைச்சீர் நான்காகும். இவற்றுள், ஈற்றிலே நேரசை யுடையன இரண்டு; இவற்றின் வாய்பாடுகளாகிய தேமா, புளிமா என்பவை இரண்டின் ஈற்றிலும் ‘மா’ என்பது நின்றலால் இவற்றை ‘மாச்சீர்’ என்பர். ஈற்றிலே நிரையசையுடையன இரண்டு; இவற்றின் வாய்பாடுகளாகிய கூவிளம், கருவிளம் என்பவை இரண்டின் ஈற்றிலும் ‘விளம்’ என்பது நின்றலால் இவற்றை ‘விளச்சீர்’ என்பர். இங்நான்கும் ஆசிரியப்பாவுக்குரிய சீர்க ளாம்.

செய்யுள்.

“இனைநல முடைய கானஞ் சென்றோர்
மனைநலம் வாட்டுந் ரல்லர்.”

இதில் ஈரசைச்சீர் நான்கும் வந்தன.

இனை நல — நிரைநிரை — கருவிளம்

முடைய — நிரைநேர் — புளிமா

கான — நேர்நேர் — தேமா

வாட்டுன — நேர்நிரை — கூவிளம்

சூ. “ஈரசை கூடிய சீரியற் சீரவை

ஈரிரண் டென்ப வியல்புணர்ந் தோரே.”

—யாப்பநங்கலம்

C. மூவசைச்சீர்

23. மூவசைச் சீராவன, மூன்றசைகள் கூடி வருஞ் சீராம்.

24. அவை எட்டாம்.

சீர்

வாய்பாடு

(உ - ம்.)	நேர்நேர்நேர்	—தேமாங்காய்
	நிரைநேர்நேர்	—புளிமாங்காய்
	நேர்நிரைநேர்	—கூவிளங்காய்
	நிரைநிரைநேர்	—கருவிளங்காய்
	நேர்நேர்நிரை	—தேமாங்கனி
	நிரைநேர்நிரை	—புளிமாங்கனி
	நேர்நிரைநிரை	—கூவிளங்கனி
	நிரைநிரைநிரை	—கருவிளங்கனி

குறிப்பு:—மூன்றசைகளைக் கூட்டுங்கால், மேற்காட்டிய வகையானன்றி வேறு வகையாகக் கூட்டல் இயையாது. மூன்றசைகளைக் கூட்டுதற்குச் சலபமான வழி வருமாறு:—

முன்னே காட்டிய ஈரசைச்சீர்கள் நான்கையும் ஒருமுறை வைத்து அவற்றின் ஈற்றில் நேரசையைச் சேர்த்தலாலும், அச்சீர்களை மற்றொருமுறை வைத்து அவற்றின் ஈற்றில் நிரையசையைச் சேர்த்தலாலு மேற்காட்டிய மூவசைச்சீர் எட்டும் வரும்.

ஈரசைச்சீர்கள் நான்கினையும் வைத்து அவற்றோடு ஒருமுறை நேரசையையும், மற்றொரு முறை நிரையசையையும் சேர்த்தால் மூவசைச்சீர்கள் $4 \times 2 = 8$ ஆயின.

ஈரசைச்சீர்—கூட்டும் அசை—ழவசைச்சீர்.

(உ - ம்.)	நேர்நேர்	+ நேர்	= நேர்நேர்நேர்.
	நிரைநேர்	+ நேர்	= நிரைநேர்நேர்.
	நேர்நிரை	+ நேர்	= நேர்நிரைநேர்.
	நிரைநிரை	+ நேர்	= நிரைநிரைநேர்.
	நேர்நேர்	+ நிரை	= நேர்நேர்நிரை.
	நிரைநேர்	+ நிரை	= நிரைநேர்நிரை
	நேர்நிரை	+ நிரை	= நேர்நிரைநிரை
	நிரைநிரை	+ நிரை	= நிரைநிரைநிரை

இவற்றுள், நேரசையை ஈற்றிலுடையனவாகிய நான்கு சீர்களின் வாய்பாடுகள் நான்கின் ஈற்றிலும் ‘காய்’ என்பது நின்றவின் அவை ‘காய்ச்சீர்’ எனப்படும். நிரையசையை ஈற்றிலுடையனவாகிய நான்கு சீர்களின் வாய்பாடுகள் நான்கின் ஈற்றிலும் ‘கனி’ என்பது நின்றலால் அவை, ‘கனிச்சீர்’ எனப்படும். அவற்றுள், காய்ச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற்குரியன; கனிச்சீர் நான்கும் வஞ்சிப்பாவிற்குரியன.

செய்யுள்

“பொன்னுர மார்பிற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபேர்
உன்னெனென் றாழலக்கை பற்றினேற்-கென்னோ
மனனொடு வாயெல்லா மல்குநீர்க் கோழி
புனனுடன் பேரே வரும்”

இதில் காய்ச்சீர் நான்கும் வந்திருக்கின்றன.

பொன் னு ர—நேர்நேர்நேர்-தேமாங்காய்
புனை கழற் காற்—நிரைநிரைநேர்-கருவிளங்காய்
றா ழுலக் கை—நேர்நிரைநேர்-கூவிளங்காய்
புன னு டன்—நிரைநேர்நேர்-புளிமாங்காய்

சேய்யுள்

“பூந்தாமரைப் போதலும்தத். 87 MAD.L.S. MAD. 33-

தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்

வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்

வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்”

இதில் கனிச்சீர் நான்கும் வந்திருக்கின்றன.

பூந் தா மரை—நேர்நேர்நிரை—தேமாங்கனி

தேம் புன லிடை—நேர்நிரைநிரை—கூவிளங்கனி

வள வய லிடைக்—நிரைநிரைநிரை—கருவிளங்கனி

வினைக் கம் பலை—நிரைநேர்நிரை—புளிமாங்கனி

சூ. “முவசைச் சீருரிச் சீரிரு நான்கினும்

நேரிறு நான்கும் வெள்ளை யல்லன

பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட் டனவே.”

—யாப்பருங்கலம்

d. நாலசைச்சீர்

25. நாலசைச்சீராவன, நான்கு அசைகள் கூடிவருஞ் சீராம்.

26. அவை பதினான்கும்.

சீர்.

வாய்பாடு.

(உ - ம்.) நேர்நேர்நேர்நேர்

—தேமாந்தண்பு

நிரைநேர்நேர்நேர்

—புளிமாந்தண்பு

நேர்நிரைநேர்நேர்

—கூவிளந்தண்பு

நிரைநிரைநேர்நேர்

—கருவிளந்தண்பு

நேர்நேர்நிரைநேர்

—தேமாநறும்பு

நிரைநேர்நிரைநேர்

—புளிமாநறும்பு

நேர்நிரைநிரைநேர்

—கூவிளநறும்பு

நிரைநிரைநிரைநேர்

—கருவிளநறும்பு

நேர்நேர்நேர்நிரை	—தேமாந்தண்ணிழல்
நிரைநேர்நேர்நிரை	—புளிமாந்தண்ணிழல்
நேர்நிரைநேர்நிரை	—கூவிளந்தண்ணிழல்
நிரைநிரைநேர்நிரை	—கருவிளந்தண்ணிழல்
நேர்நேர்நிரைநிரை	—தேமாநறுநிழல்
நிரைநேர்நிரைநிரை	—புளிமாநறுநிழல்
நேர்நிரைநிரைநிரை	—கூவிளநறுநிழல்
நிரைநிரைநிரைநிரை	—கருவிளநறுநிழல்

குறிப்பு:—முற்கூறிய மூவசைச் சீர்கள் எட்டையும் ஒருமுறை வைத்து, அவற்றின் ஈற்றில் நேரசையைச் சேர்த்தலாலும், அச்சீர்களை மற்றொருமுறை வைத்து, அவற்றின் ஈற்றில் நிரையசையைச் சேர்த்தலாலும் நாலசைச்சீர்கள் பதினாறும் வரும்.

மூவசைச்சீர்—கூட்டும் அசை—நாலசைச்சீர்

(உ - ம்.) நேர்நேர்நேர்	+ நேர்	= நேர்நேர்நேர்நேர்
நிரைநேர்நேர்	+ நேர்	= நிரைநேர்நேர்நேர்
நேர்நிரைநேர்	+ நேர்	= நேர்நிரைநேர்நேர்
நிரைநிரைநேர்	+ நேர்	= நிரைநிரைநேர்நேர்
நேர்நேர்நிரை	+ நேர்	= நேர்நேர்நிரைநேர்
நிரைநேர்நிரை	+ நேர்	= நிரைநேர்நிரைநேர்
நேர்நிரைநிரை	+ நேர்	= நேர்நிரைநிரைநேர்
நிரைநிரைநிரை	+ நேர்	= நிரைநிரைநிரைநேர்
நேர்நேர்நேர்	+ நிரை	= நேர்நேர்நேர்நிரை
நிரைநேர்நேர்	+ நிரை	= நிரைநேர்நேர்நிரை
நேர்நிரைநேர்	+ நிரை	= நேர்நிரைநேர்நிரை
நிரைநிரைநேர்	+ நிரை	= நிரைநிரைநேர்நிரை
நேர்நேர்நிரை	+ நிரை	= நேர்நேர்நிரைநிரை
நிரைநேர்நிரை	+ நிரை	= நிரைநேர்நிரைநிரை
நேர்நிரைநிரை	+ நிரை	= நேர்நிரைநிரைநிரை
நிரைநிரைநிரை	+ நிரை	= நிரைநிரைநிரைநிரை

இவற்றுள், ஈற்றில் நேரசையை யுடையனவாகிய எட்டுச் சீர்களின் வாய்பாடுகள் ஈற்றில் 'பூ' என்பதைப் பெற்று நிற்கும்; ஆதலின் அவ்வெட்டுச் சீர்களும் 'பூச்சீர்' எனப்படும். ஈற்றில் நிரையசையை யுடையனவாகிய எட்டுச் சீர்களின் வாய்பாடுகள் ஈற்றில் 'நீழல்' என்பதைப் பெற்று நிற்கும்; ஆதலின், அவ்வெட்டுச் சீர்களும் 'நீழ்ச்சீர்' எனப்படும். நாலசைச் சீர்கள் எந்தப் பாவினுக்கும் உரியனவாகாமையின் அவற்றைப் 'பொதுச்சீர்' என்பர்.

மூவசைச்சீர்கள் எட்டையும் வைத்து அவற்றோடு ஒரு முறை நேரசையையும், மற்றொரு முறை நிரையசையையுஞ் சேர்த்தலால், நாலசைச்சீர்கள் $8 \times 2 = 16$ ஆயின.

நாலசைச் சீர்கள் V. VI. பாரம் மாணவர்களுக்கு வேண்டு வனவல்ல; ஆதலின், அவற்றிற்குப் பாட்டில் உதாரணங் காட்டப்படவில்லை.

சூ. "நால சைச்சீர் பொதுச்சீர் பதினாறு."

—யாப்பநங்கலம்

IV. தளை.

27. தளையாவது, நின்ற சீரின் ஈற்றசையும், வருஞ் சீரின் முதலசையும் ஒன்றியேனும் ஒன்றாமலேனும் ஒன்றோ டொன்று தொடர்புற்று நிற்பது.

திறிப்பு:—ஒன்றுதலாவது, நின்ற சீரின் ஈற்றசை நேரசையாயின் வருஞ் சீரின் முதலசையும் நேரசையாகவும், நின்ற சீரின் ஈற்றசை நிரையசையாயின் வருஞ்சீரின் முதலசையும் நிரையசையாகவும் வந்து பொருந்திநின்றல். இங்ஙனம் ஒன்றி வரு வனவற்றை நேர்முன் நேர் எனவும், நிரைமுன் நிரை எனவுஞ் சுருக்கிக் கூறுவர்.

ஒன்றுமையாவது, நின்ற சீரின் ஈற்றசை நேரசையாயின் வருஞ்சீரின் முதலசை நிரையசையாகவும், நின்றசீரின் ஈற்றசை நிரையசையாயின் வருஞ்சீரின் முதலசை நேரசையாகவுமாறி வந்து நின்றல். இங்ஙனம் ஒன்றுமல் வருவனவற்றை நேர்முன் நிரை எனவும், நிரைமுன் நேர் எனவுஞ் சுருக்கிக் கூறுவர்.

தளையாவது, நின்ற சீரின் ஈற்றசையோடு வருஞ்சீரின் முதலசைக் குண்டாகும் ஒசையின் தொடர்பேயாகும்; அஃது எழுத்து, அசை, சீர் என்னும் மற்ற உறுப்புக்களைப் போலத் தனியாகப் பிரித்துக் காட்டுதற் குரியதோர் உறுப்பன்று என்றனர்.

“நின்றசீ ரீறும் வருஞ்சீர் முதலசையும்

ஒன்றியும் ஒன்றாகும் ஒசைகோள—நின்றால் வளையொன்று முன்கையாய் வந்தன நூலோர் தளையென்று கட்டுரைப்பர் தாம்.”

—யாப்பருங்கல விருத்தி மேற்கோட்குத்திரம்-பக்கம் 84.

சூ. “சீரிரண்டு, *தட்டு நின்றலிற் றளையே.”

28. அது, ஏழு வகையாம்.

29. அவை (1) நேரோன்றிசிரியத்தளை, (2) நிரையோன்றிசிரியத்தளை, (3) இயற்சீர்வேண்டளை, (4) வேண்சீர் வேண்

* தட்டு நின்றல் - தொடர்புற்று நின்றல். தட்டு என்பதில் தள்- பகுதி, ட் - இறந்தகால இடைநிலை, உ - விளையெச்ச விசுதி, ள்-ட் ஆனது சந்தி; தள் என்பதே ஐ என்னுந் தொழிற்பெயர் விசுதி பெற்றுத் தளை என்றாயிற்று.

தளை, பந்தம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். இவற்றிற்குத் தொடர்பு, கட்டு, சம்பந்தம் என்பன பொருள்.

டளை, (5) கலித்தளை, (6) ஒன்றிய வஞ்சித்தளை, (7) ஒன்று வஞ்சித்தளை என்பன.

தறிப்பு:—அவற்றுள், ஈண்டுக் கூறப்படுவன இயற்சீர்வெண்டளை யும், வெண்சீர்வெண்டளையுமாகும்.

a. இயற்சீர் வெண்டளை

30. அவற்றுள், இயற்சீர் வெண்டளையாவது, முன்னிற்கும் ஈரசைச்சீரின் ஈற்றில் நேரசை இருக்க வருஞ்சீரின் முதலில் நிரையசை வருவதும், முன்னிற்கும் ஈரசைச் சீரின் ஈற்றில் நிரையசை இருக்க வருஞ்சீரின் முதலில் நேரசை வருவதுமாம்.

தறிப்பு:—ஈற்றில் நேரசையை யுடைய ஈரசைச்சீர்களின் வாய்பாடுகள் ஈற்றில் ‘மா’ என்றும், ஈற்றில் நிரையசையை யுடைய ஈரசைச் சீர்களின் வாய்பாடுகள் ஈற்றில் விளம் என்று முடிதலின், முன்னிற்கும் ஈரசைச்சீரின் ஈற்றில் நேரசை இருக்க வருஞ்சீரின் முதலில் நிரையசை வருவது, ‘மாழன் நிரை’ எனவும், முன்னிற்கும் ஈரசைச்சீரின் ஈற்றில் நிரையசை இருக்க வருஞ்சீரின் முதலில் நேரசை வருவது, ‘விளழன் நேர்’ எனவுங் கூறப்படும். வருஞ்சீர் ஈரசைச் சீராயிருப்பினுமாம்; வேறு சீரா யிருப்பினுமாம்.

(உ - ம்.) பொன்னின் மடப்பாவை—நேர்முன் நிரை

போவதே போன்று—நிரைமுன்னேர்

தறிப்பு:—பொன்னின்—நேர்நேர்—தேமா ; இதன்முன் வருஞ்சீரின் முதலில் ‘மடப்’ என நிரையசைவந்தது.

போவதே—நேர்நிரை—கூவிளம்; இதன்முன் வருஞ்சீரின் முதலில் ‘போ’ என நேரசை வந்தது. ஆதலின் இவ்விரண்டும் இயற்சீர் வெண்டளையாம் எனக் கொள்ளுக. மேற்காட்டிய

உதாரணங்களில் முன்னதில் ஈரசைச்சீர் முன் மூவசைச்சீர் வந்தது. பின்னதில் ஈரசைச்சீர் முன் ஈரசைச்சீரே வந்தது.

b. வெண்சீர் வெண்டளை

31. வெண்சீர்வெண்டளையாவது, மூவசைச்சீரின் ஈற்றில் நேரசை இருக்க வருஞ்சீரின் முதலில் நேரசை வருவதாம்.

திற்ப்பு:—ஈற்றில் நேரசையையுடைய மூவசைச் சீர்களின் வாய்பாடுகள் ஈற்றிலே 'காய்' என்பது நிற்றலால் அவை முன்னிற்க வருஞ்சீரின் முதலில் நேரசை வந்தால் 'காய் முன்னேர்' என்று கூறப்படும். வருஞ்சீர் மூவசைச் சீராய் இருப்பினுமாய்; வேறு சீராய் இருப்பினுமாய்.

(உ - ம்.) வினைவலியுந் தன்வலியும்—காய் முன்னேர்
தன்வலியு மாற்றான்—காய் முன்னேர்

திற்ப்பு:—வினை வலி யும்-நிரைநிரைநேர்—கருவிளங்காய். இதன் முன் வருஞ்சீரின் முதலில் 'தன்' என நேரசை வந்தது. தன் வலி யு—நேர்நிரைநேர்—கருவிளங்காய்.

இதன்முன் 'மாற்' என நேரசை வந்தது. இவற்றுள், முன்னதில் மூவசைச்சீர் முன் மூவசைச் சீரே வந்தது. பின்னதில் மூவசைச்சீர்முன் ஈரசைச்சீர் வந்தது.

சூ. “வெண்சீ ரொன்றலு மியற்சீர் விகற்பமும்
என்றிரண் டென்ப வெண்டளைக் கியல்பே”

—யாப்பருங்கலம்

V. அடி

32. அடியாவது, இரண்டு முதலிய சீர்களால் மேற்கூறப்பட்ட தளைகள் அடுத்து வருவது.

சூ. “அத்தனா, அடுத்து நடத்தலின் அடியே.”

33. அஃது, ஐந்து வகைப்படும்.

34. அவை: (1) குறளடி, (2) சிந்தடி, (3) அளவடி, (4) நெடிலடி, (5) கழி நெடிலடி என்பன.

தறிப்பு:—அளவடியை நேரடி என்றும் கூறுவர்.

35. அவற்றுள், குறளடியாவது, இருசீரான் வருவது.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “வைகலும் வெண்ணைய்

கைகலந் துண்டான்

பொய்கல வாநேன்

மேய்கலந் தானே.”

—திருவாய்மொழி

தறிப்பு:—இச்செய்யுளின்கண் ஒவ்வோரடியினும் இரண்டு சீர்கள் அமைந்திருத்தல் காண்க.

36. சிந்தடியாவது, முச்சீரான் வருவது.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “இருது வேற்றுமை யின்மையாந்

கருதி மேற்றுறக் கத்தினே

டரிது வேற்றுமை யாகவே

கருது வேற்றடக் கையினுய்.”

தறிப்பு:—இச்செய்யுளின்கண் ஒவ்வோரடியினும் மூன்று சீர்கள் அமைந்திருத்தல் காண்க.

37. அளவடியாவது, நாற்சீரான் வருவது.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “மேலை வானவ நம்மறி யாததோர்

கோல மேயனை யாட்கோண்ட கூத்தனே

ஞால மேவிசும் பேயிவை வந்துபோம்

கால மேயனை யென்றுகோல் காண்பதே.”

—திருவாசகம்

குறிப்பு:—இச்செய்யுளின்கண் ஒவ்வொரடியினும் நான்கு சீர்கள் அமைந்திருத்தல் காண்க.

38. நெடிலடியாவது, ஐந்து சீரான் வருவது.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “மன்னு முத்தமத் துணைவனை வரத்தோடு பெறுதம்
கந்நி லத்திடை யிலாதது கண்டடல் வேந்தர்
வேந்நி டத்திசை விசயநாந் செய்தவ மென்றே
யெந்நி லத்தினு முலாயின ளெல்லையில படையாள்”

—பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி திருவிளையாடல் புராணம்.

குறிப்பு:—இச்செய்யுளின்கண் ஒவ்வொரடியினும் ஐந்து சீர்கள் அமைந்திருத்தல் காண்க.

39. கழி நெடிலடியாவது, ஐந்தின் மிக்க சீரான் வருவது.

குறிப்பு :—கழி நெடிலடி—நெடிலடியின் மிக்க சீரையுடையது. கழி—மிகுதி. அவ்வடி, அறுசீர் முதல் எத்துணைச் சீரானும் வரும். ஆயினும், அறு சீர் முதல் எண்சீர் வரையினும் பெற்று வருவதே சிறப்புடைய கழி நெடிலடியாம்.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “இந்து வன்ன நுதற்பேதை
யிருந்தாள் நீங்கா விடர்கோடியேன்
தந்த பாவை தவப்பாவை
தனிமை தகவோ வேனத்தளர்ந்து
சிந்து கின்ற நறுந்தரளக்
கண்ணீர் ததும்பித் திரைத்தேழுந்து
வந்து வள்ளல் பலர்த்தாளில்
வீழ்வ தேய்க்கு மறிகடலே.”

—கம்ப ராமாயணம்

குறிப்பு:—இச்செய்யுளின்கண் ஒவ்வோரடியினும் ஆறு சீர்கள் அமைந்திருத்தல் காண்க. அடிகள் பெரியனவாக இருத்தலின் ஒவ்வோரடியும் இருவரிகளாகப் பிரித்தமைக்கப்பட்டது. ஆதலின், அவ்விரண்டு வரியும் சேர்ந்தது ஓரடியெனக்கொள்க.

சேய்யுள்

(உ-ம்.) “வேதழம் வேதம் விளம்புமேய்ப் பொருளும்

அப்பொருள் விதங்களும் பஞ்ச

பூதழம் புலனும் புலன்களின் பயனும்

அப்பயன் போலிவுற நுகந்

ஞாதழ மூலகப் படைத்தனித் தழித்து

ஞானமா யகிலழ நிறைவுப்

றதிய நடுவு முடிவுமாய் நின்ற

ஆதியா னடியிணை பணிவாய்.”

—வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்

குறிப்பு:—இச்செய்யுளின் அடிகள் பெரியனவாகலின், ஒவ்வோரடியும் இரண்டு வரிகளாகப் பிரித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. சீர்கள் முதல் வரியில் நான்கும், இரண்டாம் வரியில் மூன்றுமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இச்செய்யுளின் அடிகளுள் ஒவ்வொன்றிலும் எழுச்சீர்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்வாறே கழி நெடிலடிகள் ஐந்துசீரின் மிக்க பல சீர்களான் வரும் என்றுணர்க.

சூ. “குறளடி சிந்தடி யிருசீர் முச்சீர்

அளவடி நெடிலடி நாற்சீர் ஐஞ்சீர்

நிரல்நிறை வகையால் நிறுத்தனர் கொளலே.”

சூ. “கழிநெடி லடியே கசடறக் கிளப்பின்

அறுசீர் முதலா ஐயிரண் டொ

வருவன பிறவும் வகுத்தனர் கொளலே.”

—யாப்பருங்கலம்

அணி

1. அணியாவது, செய்யுள் அல்லது காப்பியத்திற்கு அழகு செய்து நிற்பதாம்.

திறப்பு:—அணியை வடநூலார் அலங்காரம் என்பர்.

2. அது பொருளணி, சொல்லணி என இரு வகையாம்.

3. அவற்றுள், பொருளணியாவது, செய்யுள் அல்லது காப்பியத்திலுள்ள பொருளின் அழகேயாம். அது, தன்மை, உவமை, உருவகம் முதலாகப் பல வகையாம்.

திறப்பு:—பொருளணியின் வகைகள் முப்பத்தைந்து எனவும், அறுபத்து நான்கு எனவும், நூறு எனவும், நூற்றின் மிக்கன எனவும் பல ஆசிரியர் பலவாறு கூறுவர்.

4. சொல்லணியாவது, செய்யுள் அல்லது காப்பியத்திலுள்ள சொற்களின் அழகேயாம். அது மடக்கு, திரிபு முதலாகப் பல வகைப்படும்.

திறப்பு:—மடக்கை வடநூலார் மமகம் என்பர். இவ்விரு வகையணிகளுள், ஐந்தாவது ஆராவது பார மாணவர்களுக்கு வேண்டுவது பொருளணியே. பொருளணியின் வகை முழுதும் அவர்கட்கு வேண்டுவனவல்ல; அவற்றுள்ளும் சிலவே வேண்டுவனவாம். ஆதலின், அவர்களுக்கு வேண்டும் பொருளணிகளே நூண்டுக் கூறப்படும்.

1. உவமையணி

5. அவற்றுள், உவமையணியாவது, பொருளொடு பொருளை வைத்து அவ்விரண்டினுக்கும் ஒப்புமை தோன்றக் கூறுவதாகும்.

குறிப்பு:—உவமையணியை வடநூலார் உபமாலங்காரம் என்பர்.

முற்கூறியபடி வைக்கப்படும் இரு பொருள்களுள், ஒன்று உபமேயம் எனவும், மற்றொன்று உபமானம் எனவும் கூறப்படும். அவற்றுள், உபமேயமாவது, நாம் அறிய வேண்டிய பொருளாம்; உபமானமாவது, நாம் அறிய வேண்டிய பொருளை இனிது விளக்க வரும் பிறிதொரு பொருளாம்.

(உ - ம்.) அவ்வீரர்கள் கடல் ஆர்ப்பது போல் ஆத்தார்கள்.

குறிப்பு:—இதில் நாம் அறிய வேண்டிய பொருள் வீரர்களின் ஆர்ப்பே. ஆயினும், வீரர்கள் ஆர்த்தார்கள் என்றால், அவ்வார்ப்பினாலாகிய ஒலியின் தன்மை இத்தகையது என்பது நமக்கு இனிது விளங்காது; ஆதலின், அதனை இனிது விளக்குதற்கு ஈண்டுக் கடலின் ஆர்ப்பு எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இவற்றுள், நாம் அறிய வேண்டிய பொருள் வீரர்கள் ஆர்த்தார்கள் என்பது ஆதலின், அஃது உபமேயமாகும். அதனை இனிது விளக்க வந்த பிறிது பொருள் கடலார்த்தல் ஆதலின், அஃது உபமானமாகும்.

உவமையணியின் உறுப்புக்கள்

6. உவமையணிக்கு உறுப்புக்கள் நான்கு.

7. அவை: உபமானம், உபமேயம், பொதுத் தன்மை, உவமை உருபு என்பன.

(உ - ம்.) மேகம் போன்ற கரிய கூந்தல்

குறிப்பு:—இதில், மேகம் உபமானம், கூந்தல் உபமேயம், கருமை பொதுத்தன்மை, போன்ற உவமையுருபு. அவற்றுள், பொதுத் தன்மையாவது, உபமானமும் உபமேயமும் ஒன்றோடொன்று ஒப்பாதற்குக் காரணமாய் அவ்விரு பொருளினிடத்தும் நிற்பது. ஈண்டுக் கூந்தலும், மேகமும் ஒன்றோடொன்று ஒப்பாவதற்குக் காரணமாய் நிற்பது கருமை. அஃது அவ்விருபொருளினிடத்தும் இருக்கின்றது. ஆதலின், அதுவே ஈண்டுப்

பொதுத் தன்மையாம். அதாவது, கூந்தலின் கருமையும் மேகத்தின் கருமையும் ஒத்திருப்பதனாலேதான் கூந்தலுக்கு மேகம் உவமையாயிற்று என்பது. பொதுத் தன்மை—இரு பொருளுக்கும் பொதுவாகிய தன்மை.

பொதுத்தன்மையானது, (1) பண்பு, (2) தோழில், (3) பயன் என மூவகையாகும். வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை முதலியவை பண்பெனப்படும்.

(உ - ம்.) (1) பவளம்போன்ற செவ்விதழ்

தறிப்பு:—இதில் செந்நிறம் பொதுத் தன்மை. இது மேற்கூறிய பல வகையாகிய பண்பினுள் ஒன்றாகிய வண்ணம்.

(2) புலிபோலப் பாயும் வீரன்.

தறிப்பு:—இதில் பாய்தல் பொதுத் தன்மை. இது தோழில்.

(3) மேகம் போன்ற வண்கை.

தறிப்பு:—இதில் வண்மை பொதுத் தன்மை. வண்மை - ஈகை. மேகம் மழை பெய்தலால் உலகில் துன்பம் நீங்குதல் போல, ஈகையினர் பொருள்தலால் வறியவர்களின் துன்பம் நீங்குதலின், இது பயன் எனப்படும்.

1. ஒரு பொருளுக்கு ஒரு பொருளும், 2. ஒரு பொருளுக்குப் பல பொருளும், 3. பல பொருளுக்குப் பல பொருளும், 4. பல பொருளுக்கு ஒரு பொருளும் உவமையாக வரும்.

(உ - ம்.) (1) புலி போன்ற வீரன்.

தறிப்பு:—இதில் வீரன் என்னும் ஒரு பொருளுக்குப் புலி என்னும் ஒரு பொருள் உவமையாக வந்தது.

(2) நன்னேறியைச் சாராரைப் போல நீ துன்ப மடைவாய்.

தறிப்பு:—இதில் 'நீ' என்னும் ஒரு பொருளுக்கு 'நன்னேறியைச் சாராரீ' என்னும் பல பொருள்கள் உவமையாக வந்தன.

(3) களிறுகளை மாய்க்கும் சிங்கங்கள் போன்ற வீரர்கள் அங்கிருக்கின்றார்கள்.

குறிப்பு:—இதில் வீரர்கள் என்னும் பல பொருளுக்குச் சிங்கங்கள் என்னும் பல பொருள்கள் உவமையாக வந்தன.

(4) பிறை போல் விளங்கும் பற்கள்.

குறிப்பு:—இதில் பற்கள் என்னும் பல பொருளுக்குப் பிறை எனும் ஒரு பொருள் உவமையாக வந்தது.

உவமையுருபுகளாவன உபமானம், உபமேயம் என்னும் இருபொருளுக்குமுள்ள தொடர்பைக் காட்ட வரும் இடைச் சொற்களாம்.

அவை, போல, போன்ற, அன்ன, அனைய என்பன முதலியனவாம்.

சூ. 'பண்புந் தொழிலும் பயனுமென் றிவற்றின் ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்த்(து) ஒப்புமை தோன்றச் செப்புவ துவமை.'

—தண்டியலங்காரம்

உவமையணியின் வகை

8. உவமையணியானது, விரியுவமை, தோகையுவமை, இல்பொருள் உவமை, பொதுநீங்குவமை, எடுத்துக்காட்டுவமை என்பன முதலாகப் பலவகையாம்.

குறிப்பு:—அவற்றுள், ஈண்டு வேண்டுவனவாகிய சில கூறப்படும்.

a. விரியுவமையணி

9. விரியுவமையணியாவது, பொதுத் தன்மை வெளிப்பட்டு நிற்பதாம்.

(உ - ம்). (1) பால் போலும் இன்சொல்

(2) சேல் போற் பிறழ்த் திருநெடுங்கண்

(3) புயல் போலுங் கோடைக் கை

தறிப்பு:—இவற்றுள், முறையே, இன், பிறழும், கோடை என்னும் பொதுத் தன்மைகள் வெளிப்பட்டு நின்றல் காண்க.

b. தோகையுவமையணி

10. தோகையுவமையணியாவது, பொதுத் தன்மை மறைந்து நிற்பதாம்.

- (உ - ம்). (1) பால் போலுஞ் சோல்
(2) சேல் போலுந் திருநெடுங்கண்
(3) புயல் போலுங் கை

தறிப்பு:—இவற்றுள், முறையே இன், பிறழும், கோடை என்னும் பொதுத் தன்மைகள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

c. இல்பொருளுவமையணி

11. இல்பொருள் உவமையணியாவது, இல்லாத பொருளை உவமையாகச் சொல்வது.

தறிப்பு:—இல்பொருள் உவமையை வடநூலார் அபூத உவமை என்பர்.

(உ - ம்.) 1. 'வாளும் வேலும்விட் டளாயின வனையகண் மயிலே!,'
—கம்ப ராமாயணம்

2. 'எல்லாக் கமலத் தேழிலுந் திரண்டோன்றின்
.....நல்லீர், முகம்போலும்.'

தறிப்பு:—1. 'வாளையும் வேலையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கலந்து வைத்தாற் போன்ற கண்களையுடைய சிதையே !'

2. 'எல்லாத் தாமரை மலர்களின் அழகுந் திரண்டு ஒன்றாய்க் கூடுமானால் நல்லீர், உமது முகத்தினை யொப்பாகும்,' என்பன மேற்காட்டிய உதாரணங்களின் பொருளுகளாகும். வாளையும் வேலையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கலந்து வைத்தலும், எல்லாத் தாமரை மலர்களின் அழகுந் திரண்டு ஒன்

றாய்க் கூடுதலும் இல்லாப் பொருள்களாகும். இவ்வில்லாப் பொருள்கள் முறையே கண்ணுக்கும், முகத்திற்கும் உவமையாதலின், இவை இல்பொருள் உவமையாயின.

d. பொதுநிங்குவமையணி

12. பொது நிங்குவமையணியாவது, ஒரு பொருளையே உபமானமாகவும், உபமேயமாகவுங் கூறுவது. இஃது இயைபின்மையணி என்றுங் கூறப்படும்.

திறிப்பு:—இதனை வடநூலார் அநந்வயாலங்காரம் என்பர்.

செய்யுள்

(உ - ம்.) 'தேனே யனையமொழிச் சேயிழையாள் செவ்வியினால் தானே யுவமை தனக்கு.'

திறிப்பு:—இப்பொருளுக்கு ஒப்பாகக் கூடிய இரண்டாவதொரு பொருள் இல்லை யென்பது இதன் கருத்து.

மேற்காட்டிய செய்யுளின் பொருள்:—தேன் போன்ற (இனிய) சொற்களைக் கூறுஞ் செவ்விய ஆபரணங்களை அணிந்த இப்பெண் அழகினால் (வேறு உவமையாகும்) பொருள் இன்மையின்) தனக்குத் தானே உவமையாவள் என்பது.

e. எடுத்துக்காட்டுவமையணி

13. எடுத்துக்காட்டுவமையணியாவது, உபமானத்தையும், உபமேயத்தையும் தனித்தனி வாக்கியமாக நிறுத்திக் கூறுவது.

செய்யுள்

(உ - ம்.) "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாத்
பகவன் முதற்றே யுலகு."

—திருக்குறள்

திறிப்பு:—இதன் பொருள்—எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன; (அதுபோல) உலகு ஆதி பகவனாகிய முதலையுடையது, (என்பது.)

இச்செய்யுளில், 'எழுத்தேல்லாய் அகரமுதல்' என்பது ஒரு வாக்கியம்; இஃது உபமானம்; 'உலகு ஆதிபகவன் முதற்று' என்பது ஒரு வாக்கியம்; இஃது உபமேயம். இவ்விரண்டுத் தனித்தனி வாக்கியங்களாக இருத்தல் காண்க.

2. உருவகவணி

14. உருவகவணியாவது, உபமானப் பொருள் வேறு, உபமேயப் பொருள் வேறு என்னும் வேற்றுமையை ஒழிவித்து, அவ்விரண்டும் ஒன்றென்னுங் கருத்துத் தோன்றக் கூறுவது.

சூ. “உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை யொழிவித் தோன்றென மாட்டினஃ துருவக மாகும்.”

— தண்டியலங்காரம்

(உ - ம்.) முக மதி—முகமாகிய மதி.

திறிப்பு:—முகமதி என்பதற்கு முகமாகிய பொருளும், மதியாகிய பொருளும் வேறு வேறு அல்ல; மதியே முகமாக அமைந்திருக்கின்றது என்பது கருத்து. முகமாகிய மதி என்பதற்கும் அதுவே கருத்து. ஆதலின், இவற்றில் உபமானப் பொருளும் உபமேயப் பொருளும் ஒன்றென்னுங் கருத்துத் தோன்றுதல் காண்க.

உவமையணி, உபமானப் பொருளும், உபமேயப் பொருளும் வேறு வேறு பொருள்கள் என்பது தோன்றக் கூடியது.

(உ - ம்.) மதி முகம் - மதி போலும் முகம்

திறிப்பு:—‘மதிமுகம்’ என்பதற்கு முகம் மதிபோல விளங்குகின்றது என்பது கருத்தே யன்றி, மதியே முகமாக அமைந்திருக்கின்றது என்பது கருத்தன்று. ‘மதிபோலு முகம்’ என்பதற்கும் கருத்து இதுவே. ஆதலின், இவற்றில் உபமானப் பொரு

ளும் உபமேயப் பொருளும் வேறு வேறு என்னுங் கருத்துத் தோன்றுதல் காண்க. ஆகிய, ஆக என்பன முதலியவை உருவகவணியின் உருபுகளாகும். முற்கூறிய போல, போன்ற என்பன முதலியன உவமையணியின் உருபுகளாகும்.

உருவகவணியின் வகை

15. உருவகவணியானது, தோகையுருவகவணி, விரியுருவகவணி, தோகைவிரியுருவகவணி என்பன முதலியவாகப் பல வகைப்படும்.

a. தோகையுருவகவணி

16. அவற்றுள், தோகையுருவகவணியாவது, உருவக உருபுகளைத் தொகுத்துக் கூறுவது.

செய்யுள்

(உ - ம்). “அங்கை மலநு மடித்தளிநுங் கண்வண்டும்
கோங்கு மலிந்த துழங்காநந்—தங்கியதோர்
மாதர்க் கொடியுளது மற்று.”

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—‘அழகிய கையாகிய மலரும், பாதமாகிய தளிரும், கண்ணாகிய வண்டும், வாசனை மிகுந்த கூந்தலாகிய மேகமும் தன்பால் தங்கப் பெற்றதாகிய ஒப்பற்ற பெண்ணாகிய ஒரு கொடி (அங்கு) இருக்கின்றது,’ என்பது. மற்று—அசை. கைம்மலர், அடித்தளிர், கண்வண்டு, குழங்கார் என்பனவற்றில் ஆகிய என்னும் உருவகவுருபு மறைந்திருத்தல் காண்க.

b. விரியுருவகவணி

17. விரியுருவகவணியாவது, மேற்கூறிய உருவக உருபுகளை வெளிப்பட வைத்துக் கூறுவது.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “கோங்கார் கழல்காரா மென்மருங்குல் கோம்பாக
அங்கை மலரா வடிதளிராத்—தீங்கள்
அளிநின்ற ழர லணங்கா மெனக்கு
வேளிநின்ற வேளிப் றிநு.”

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—(இப்பொழுது) எனக்கு இளவேனிற்
காலத்தைக் கொண்டு வெளிப்பட்டு நின்ற திருவை யொப்
பாள், (நெருநல்) மணம் நிறைந்த கூந்தல் மேகமாகவும்,
நுண்ணிய இடை வஞ்சிக் கொம்பாகவும், அழகிய கை மல
ராகவும், பாதத் தளிராகவும் (அமைந்திருக்கத்) திங்களைப்
போல வெள்ளிய நிலவினைச் சொரியும் நகையினைக் கொண்டு
அருளமையப்பெற்ற தெய்வமகள் போன்றிருந்தாள் என்பது.
இதில் குழல்காரா, மருங்குல் கொம்பாக, கைமலரா, அடி
தளிரா என்பவற்றில் ‘ஆக’ என்னும் உருவக வருபு வெளிப்
பட்டு நின்றது காண்க. காரா, மலரா, தளிரா என்றவற்றில்
‘ஆக’ என்பது ஈறு தொகுத்தலாய் ‘ஆ’ என நின்றது.

C. தோகைவிரியுருவகவணி

18. தோகைவிரியுருவகவணியாவது, அவ்வுருபு தொக்
கும், வெளிப்பட்டும் நிற்பது

(உ - ம்.) “வையந் தகழியா வார்கடலே நெய்யாக
லெய்ய கதிரோன் விளக்காகச்—செய்ய
சுடராழி யானடிக்கே துட்டினேன்சொன் மாலை
இடராழி நீங்குகவே யென்று.”

—முதற்றிருவந்தாதீ

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—பூமியே அகலாகவும், நெடிய கடலே
நெய்யாகவும், வெப்பத்தினையுடைய கதிர்களைக் கொண்ட
பகலவனே விளக்காகவும் (அமைய வைத்து), செந்நிறத்

தினையுடைய ஒளியினைக் கொண்ட சக்கரப்படையை யுடையான் அடியின்கண் சொல்லினும் ரொடுக்கப்பட்ட மாலையை என்னுடைய துன்பமாகிய கடல் வறப்பதாகவென்று கருதிச் சூட்டினேன் என்பது.

இதில், 'வையந் தகழியா' 'கடல் நெய்யாக' 'கதிரோன் விளக்காக' என்றவற்றில் உருவகவுருபு வெளிப்பட்டும், 'இடராழி' என்பதில் அவ்வுருபு மறைந்தும் நின்றல் காண்க.

'இடராழி' என்பது உருபு வெளிப்படுமிடத்து இடராகிய ஆழி என்றும். இதில் 'ஆகிய' என்பது உருவக உருபு. 'தகழியா' என்றதில் 'ஆக' என்பது ஈறு தொக்கது.

3. தற்குறிப்பேற்றவணி.

19. தற்குறிப்பேற்றவணியாவது, ஒரு பொருளின்கண் கவி தன் குறிப்பை யேற்றிக் கூறுவது.

இஃது, அன்ன, மான, போல, நினைக்கின்றேன், நிச்சயம், துணிபு, உண்மை என்பன முதலிய சொற்கள் வெளிப்பட்டும், தொக்கும் நிற்கப்பெறும்.

(a) விரி

சேய்யுள்

(உ - ம்.) "தையல் துயர்க்குத் தரியாது தஞ்சிறகாம்
கையால் வயிறலைத்துக் காரிநள்வாய்—வேய்யோனை
வாவுபரித் தேரேறி வாவென் றழைப்பனபோல்
கூவினவே கோழிக் தலம்."

—நள வேண்பா

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—கோழிக் கூட்டங்கள் தமயந்தியின் துயரை ஆற்றாமல் தம்முடைய சிறகுகளாகிய கைகளால் வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு, சூரியனைத் 'தாவியோடுகின்ற குதிரை

களைக் கட்டிய தேரில் ஏறி வாராய்,' என்று அழைப்பன போலப் (பல முறை) கூவின என்பது.

இது விடியற்கால வருணனை. நான் தமயந்தியைக் காரிருளிற் கானகத்திற் பாழ்மண்டபத்தில் அவள் துயில் கையில் கைவிட்டேக அவள், அவனைக் காணாது வருந்துவாளாயினாள். அவள் அங்நனம் வருந்திக்கொண்டிருக்கையில் பொழுது விடியுந் தருணமாயிற்று. அங்நனமாகிய பொழுது விடியுந் தருணம் இச்செய்யுளாற் கூறப்படுகின்றது.

விடியற்காலத்தில் கோழிகள் சிறகுகளை அடித்துக்கொண்டு கூவுவது இயல்பாயிருக்க, அதன்மேல் கவி, தமயந்தியின் துயரை ஆற்றாது தம்முடைய சிறகுகளாகிய கையால் வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு சூரியனை அழைப்பனபோலக் கூவின எனத் தன் குறிப்பை ஏற்றிக் கூறியிருத்தல் காண்க. இதில் 'போல்' என்னும் உருபு வெளிப்பட்டு நின்றலின் இதனை விரித்தறிப்பேற்றவணி யென்பர்.

b. தொகை

சேய்யுள்

“வேனில் வெயிற்குலர்ந்த மெய்வறுமை கண்டிரங்கி
வானின் வளஞ்சுரந்த வண்புயற்குத்—தானுடைய
தாதுமே தக்க மதுவுந் தடஞ்சினையாற்
போதுமீ தேந்தும் பொழில்.”

குறிப்பு:—இதன்பொருள்—முதுவேனிற் காலத்துப் (பகவலனது) வெய்யிலின் வெம்மைக்கு ஆற்றாது உலர்ந்த தம்முடைய மெய் வறுமையைக்கண்டு இரங்கி, வானின்கண் நின்று மழையாகிய வளத்தைச் சொரிந்து தம்முடைய வாட்டத்தைப் போக்கின வண்மைத் தன்மையினையுடைய மேகத்திற்குச் சோலைகள் தம்பால் உண்டாயுள்ள மகரந்தங்களோடு கூடிய

மேதக்க மலர்களையும், மேதக்க தேனையும் தம்முடைய நெடிய கிளைகளாகிய கைகளினால், மேனோக்கித் தாங்காரிற் றும் என்பது.

மேதக்க நூது எனவும், மேதக்க மது எனவும் இயைக்க. வண்மை-ஈகை. வறுமை-ஈண்டு ஈரம் வற்றியதன்மை. தருக் களின் கிளைகளில் மலர்களும், தேனும் இருத்தல் இயல்பா யிருக்கக் கவி, அதன்மேல், வெய்யிலால் தமக்குண்டான வாட்டத்தை மேகம் மழை பொழிந்து போக்கியதனால் சோலை கள் அதற்குக் கைம்மாறு செய்யக் கருதித் தம்முடைய கிளை களாகிய கைகளினால் மலர்களையும் தேனையும் மேனோக்கித் தாங்காரின்றன எனத் தன் கருத்தையேற்றிக் கூறியிருத் தல் காண்க.

இதில் உருபு மறைந்திருத்தலின், இதனைத் தோகைத் தற் குறிப்பேற்றவணி என்பர்.

சூ. “பெயர்போரு ளல்போரு ளெனவிரு போருளிணும் இயல்பின் விளைதிற் னன்றி யயலொன்று தான்குறித் தேற்றுதல் தற்குறிப் பேற்றம்.”

—தண்டியலங்காரம்

VI. FORM

யாப்பு

1. தொடை

1. தோடையாவது, பாட்டில் அடியோடு அடியையும், அடியிற் சீரோடு சீரையும் தொடுப்பதாம்.

சூ. 'அடியிரண்டு,

தொடுத்தன் முதலாயின தொடையே."

2. அஃது எட்டு வகைப்படும்.

3. அவை: (1) மோனைத் தொடை, (2) எதுகைத் தொடை, (3) இயைபுத் தொடை, (4) முரண் தொடை, (5) அளபெடைத் தொடை, (6) அந்தாதித் தொடை, (7) இரட்டைத் தொடை, (8) சேந்தொடை என்பனவாம்.

குறிப்பு:—அவற்றுள், முதல் ஐந்தும், சுருக்கம் பற்றி, (1) மோனை, (2) எதுகை, (3) இயைபு, (4) முரண் (5) அளபெடை என்று கூறப்படும். அவற்றுள், ஈண்டு வேண்டுவன மோனையும், எதுகையுமே.

a மோனை

4. மோனையாவது, முதல் எழுத்து ஒன்றி வருவது.

5. அஃது எட்டு வகையாம்.

6. 'அவை: (1) அடிமோனை, (2) இணை மோனை, (3) பொழிப்பு மோனை, (4) ஒருஉ மோனை, (5) கூழை மோனை, (6) மேற்கதுவாய் மோனை, (7) கீழ்க்கதுவாய் மோனை, (8) முற்று மோனை என்பன.

குறிப்பு:—இணை மோனை முதலிய எழும் நாற்சீர் அடியிலேதான் கொள்ளப்படும்.

I. அடி மோனை

7. அவற்றுள், அடிமோனையாவது, பாட்டில் ஓரடியின் முதல் எழுத்தோடு மற்றை அடியின் முதல் எழுத்து ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்.) “கடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பம்,
கடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.” — திருக்குறள்

குறிப்பு:—இதில் ‘சு’ என்னும் முதல் எழுத்து இரண்டடியிலும் ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

“மாவும் புள்ளும் வதீவயிற் படர
மாநீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப”

குறிப்பு:—இதில் ‘மா’ என்னு் முதல் எழுத்து இரண்டடியிலும் ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

II. இணை மோனை

8. இணைமோனையாவது, அடியில் முதற்சீரின் முதல் எழுத்தும் இரண்டாஞ் சீரின் முதல் எழுத்தும் ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்). “அணிமலர் அசோகின் தளிர்நலங் கவற்றி”

குறிப்பு:—இதில் முதற்சீரின் முதல் எழுத்தாகிய ‘அ’ என்பதும் இரண்டாஞ் சீரின் முதல் எழுத்தாகிய ‘அ’ என்பதும் ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

மெய்யின்முன் உயிர்வரின், வந்த உயிர், மெய்யோடு கூடும் ஆதலின், ‘மலர் அசோகின்’ என்னுந் தொடர்மொழி ‘மலர சோகின்’ என்றே எழுதப்படும். மாணவர்களுக்கு எண்டு மோனையாகிய எழுத்து இன்னது என்பது நன்கு விளங்குதற்

பொருட்டு 'ர' என்னும் எழுத்து 'ரீ + அ' எனப் பிரித்து எழுதப்பட்டது. மற்றவற்றையும் இவ்வாறே கொள்க.

III. பொழிப்பு மோனை

10. பொழிப்பு மோனையாவது, அடியில் முதற்சீரின் முதல் எழுத்தும், மூன்றாஞ்சீரின் முதல் எழுத்தும் ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்). “அரிக்குரற் கிண்கணி அரற்றுஞ் சீறடி”

குறிப்பு:—இதில் முதற்சீரின் முதல் எழுத்தாகிய 'அ' என்பதும், மூன்றாஞ்சீரின் முதல் எழுத்தாகிய 'அ' என்பதும் ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

IV. ஒருஉ மோனை

10. ஒருஉ மோனையாவது, அடியில் முதற்சீரின் முதல் எழுத்தும் நான்காஞ்சீரின் முதல் எழுத்தும் ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்.) “அங்கேழ் பிறையின் பொலிவிலும் அவிர்நுதல்”

குறிப்பு:—இதில் முதற்சீரின் முதல் எழுத்தாகிய 'அ' என்பதும், நான்காஞ்சீரின் முதல் எழுத்தாகிய 'அ' என்பதும் ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

V. கூழை மோனை

11. கூழை மோனையாவது, முதல் மூன்று சீரினும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்.) “அழதார் அஞ்சோல் அந்நுண் மந்நுதல்”

குறிப்பு:—இதில் முதல் மூன்று சீரினும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

VI. மேற்கதுவாய் மோனை

12. மேற்கதுவாய் மோனையாவது, அடியில் இரண்டாஞ் சீரொழிந்த மற்ற மூன்று சீர்களினும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்). “அநம்பிய ழரல் அவ்வளை அமைத்தோள்”

தற்ப்பு:—இதில் இரண்டாஞ்சீர் ஒழிந்த மற்ற மூன்று சீர்களினும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

VII. கீழ்க்கதுவாய் மோனை

13 கீழ்க்கதுவாய் மோனையாவது, அடியில் மூன்றாஞ்சீரோழிந்த மற்ற மூன்று சீர்களினும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்). “அவீர்மதி அணைய தீருநதல் அரீவை”

தற்ப்பு:—இதில் மூன்றாஞ்சீரோழிந்த மற்ற மூன்று சீர்களினும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

VIII. ழற்று மோனை

14. ழற்று மோனையாவது, அடியில் நான்கு சீரினும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்). “அயில்வேல் அனுக்கி அம்பலத்(து) அமர்ந்த”

தற்ப்பு:—இதில் நான்கு சீரினும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

அடி மோனை முதலிய எட்டனுள், அடி மோனை ஒன்றே பாட்டின் அடியோடு அடியில் முதல் எழுத்து ஒன்றி வருவதாம் எனவும், மற்றை இணை மோனை முதலிய ஏழும் அடியின் சீரோடு சீரில் முதலெழுத்து ஒன்றி வருவதாம் எனவுந் கொள்க.

அகரத்திற்கு அகரமும், ககரத்திற்குக் ககரமுமாக முதலில் வந்த எழுத்துப் பின்னும் வந்தொன்றுவதே மோனை எனப்படும். அங்ஙனமன்றி முதலில் வந்த எழுத்தினோடு ஒருபுடையொத்த வேறு எழுத்து வந்தொன்றுவது அங் மோனை எனப்படும். அங்ஙனம் ஒத்து வரும் எழுத்துக்களை

அநுவெழுத்துக்கள் என்பர். அவற்றை இனவெழுத்துக்கள் என்றுங் கூறுவர்.

உயிரெழுத்துக்களுள்,

அ, ஆ, ஐ, ஒள என்பன நான்கும் ஒரினமாம் எனவும்,
இ, ஈ, எ, ஏ என்பன நான்கும் ஒரினமாம் எனவும்,
உ, ஊ, ஓ, ஔ என்பன நான்கும் ஒரினமாம் எனவும்.

மேய்யெழுத்துக்களுள்,

ச, த என்பன இரண்டும் ஒரினமாம் எனவும்,
ஞ, ந என்பன இரண்டும் ஒரினமாம் எனவும்,
ம, வ என்பன இரண்டும் ஒரினமாம் எனவுங் கொள்க.

செய்யுள்

(உ-ம்.) “அநந்தவர்கட் காதியாய் ஐயம் நீக்கி

ஒளவியந்தீர்த் தவிரோள்சேர் ஆக்கை யெய்தி

இருந்தீரட்கை யின்மருப்பின் யானை யூர்தி

ஈரைஞ்ஞா(று) எழினுட்டத் திமையோன் ஏத்த

ஒருங்குலகின் நூற்கற்ற ஓத முந்நீர்

ஒளிவளர அறம்பகர்ந்த உரவோன் பாதம்

கருங்கயற்கட் காரிகையாற் காதல் நீக்கிக்

கைதொழதால் கையகலுங் கலிவை தானே.” (1)

“வண்டிவரு மலர்வேட்சி மாலை மார்பன்

மால்வேண்ட மண்ணளித்த மலிதோள் வள்ளல்

ஞண்டிவருந் தண்படப்பை ஞாழல் முதூர்

நரபதிக்கு வான்கொடுத்த நகைவேல் நந்தி

தண்டிவருந் தடவரைத்தோட் சயந்தன் வாட்சி

சுதுழகனைச் சயஞ்செய்த சங்க பாலன்

தேண்டிரைவாய்த் தீரமகளோ டமீர்தங் கொண்டான்

சீர்பரவச் சென்றகலுஞ் செல்லல் தானே.” (2)

தறிப்பு:—இந்த இரண்டு பாட்டுக்களில் மேற்கூறிய அநுமோனைகள் யாவும் வந்திருத்தல் காண்க.

b. எதுகை

15. எதுகையாவது, இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது.

16. அதுவும் எட்டு வகையாம்.

17. அவை: (1) அடி எதுகை, (2) இணை எதுகை, (3) பொழிப்பு எதுகை, (4) ஒரூஉ எதுகை, (5) கூழை எதுகை, (6) மேற்கதுவாய் எதுகை, (7) கீழ்க்கதுவாய் எதுகை, (8) முற்றெதுகை என்பன.

I. அடி எதுகை

18. அடி எதுகையாவது, பாட்டில் ஓரடியின் இரண்டாம் எழுத்தோடு மற்றை அடியின் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது.

சேய்யுள்

(உ - ம்.) “அகர முதல் வெழுத்தேல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.”

—தீருக்குறள்

திறப்பு:—இதில் ‘க’ என்னும் இரண்டாம் எழுத்து இரண்டடியிலும் ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

சேய்யுள்

(உ - ம்.) “இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்

பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.”

—தீருக்குறள்

திறப்பு:—இதில் ‘ரு’ என்னும் இரண்டாம் எழுத்து இரண்டடியிலும் ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

இங்ஙனம் எதுகை ஒன்றிவரும் அடிகளில் முதல் எழுத்து அளவில் ஒத்திருத்தல் வேண்டும். அதாவது ஒன்றின் முதல் எழுத்துக் குற்றெழுத்தாயின், மற்றவற்றின் முதல் எழுத்தும் குற்றெழுத்தாகவும், ஒன்றின் முதல் எழுத்து ரெட்டெழுத்தாயின் மற்றவற்றின் முதல் எழுத்தும் ரெட்டெழுத்

தாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்பது. பங்கு என்பதற்குத் தங்கு, இங்கு என்பனவன்றித் தாங்கு, ஈங்கு என்பன வருதலாகாது எனவும், பாங்கு என்பதற்குத் தாங்கு, ஈங்கு என்பனவன்றித் தங்கு, இங்கு என்பன வருதலாகாது எனவுங் கொள்க.

II. இணை எதுகை

19. இணை எதுகையாவது, அடியில் முதற்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும், இரண்டாஞ்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும் ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்.) “கல்லிவர் ழல்லைக் களிவண்டு வாய்திறப்ப.”

திறப்பு:—இதில் முதற்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும், இரண்டாஞ்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும் ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

III. பொழிப்பெதுகை

20. பொழிப்பெதுகையாவது, அடியில் முதற்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும், மூன்றாஞ்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும் ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்.) “பல்கால் வந்து மேல்லக் கூறி.”

திறப்பு:—இதில் முதற்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும், மூன்றாஞ்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும் ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

IV. ஒருஉ எதுகை

21. ஒருஉ எதுகையாவது, அடியில் முதற்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும், நான்காஞ்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும் ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்.) “பரியல் யாவதும் பைந்தோடி யிரிவை.”

திறப்பு:—இதில் முதற்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும், நான்காஞ்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும் ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

V. கூழை எதுகை

22. கூழை எதுகையாவது, அடியில் முதல் மூன்று சீரினும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்.) “பொன்னி னன்ன புன்னை நுண்டாது.”

திறிப்பு:—இதில் முதல் மூன்று சீரினும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

VI. மேற்கதுவாய் எதுகை

23. மேற்கதுவாய் எதுகையாவது, அடியில் இரண்டாஞ் சீரொழிந்த மற்ற மூன்று சீர்களிலும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்.) “கண்டலங் கைதையோடு விண்ட முண்டகம்.”

திறிப்பு:—இதில் இரண்டாஞ் சீரொழிந்த மற்ற மூன்று சீர்களிலும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

VII. கீழ்க்கதுவாய் எதுகை

24. கீழ்க்கதுவாய் எதுகையாவது, அடியில் மூன்றாஞ் சீர் ஒழிந்த மற்ற மூன்று சீர்களினும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்.) “அடும்பி னேடுங்கோடி யாழி யேடுப்ப.”

திறிப்பு:—இதில் மூன்றாஞ்சீர் ஒழிந்த மற்ற மூன்று சீர்களினும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

VIII. முற்றேதுகை

25. முற்றேதுகையாவது, அடியில் நான்கு சீரினும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது.

(உ - ம்.) “கல்லிவர் முல்லையு மேல்லியலார் பல்லநம்பும்.”

திறிப்பு:—இதில் நான்கு சீரினும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.

ஆசீடையிட்ட எதுகை

அடி எதுகையில் சில இடத்து எதுகையாய் வரும் எழுத்துக்கும் முதல் எழுத்துக்கும் இடையிலே ய், ர், ல், ழ் என்னும் இந்நான்கு மெய்களுள் ஒன்று வருதலுண்டு. அங்ஙனம் வருவதனை “ஆசீடையிட்ட எதுகை” என்பர்.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக்
கழகி னெற்றிப்
பூமாண்ட தீந்தேன் றெடைகீறி
வநக்கை போழ்ந்து
தேமாங் கனிசிதறி வாழைப்
பழங்கள் சிந்தும்
ஏமாங் கதமென் றிசையாற்
றிசைபோய் துண்டே.” — சீவக சிந்தாமணி

குறிப்பு:—இச்செய்யுளில் முதலடியின்கண் யகரமெய் ஆசாய் வந்திருத்தல் காண்க.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “நார்த்தோடுத் தீர்க்கிலென் நன்றுய்ந் தடக்கிலென்
பாத்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென்
தோற்பையு ணின்று தோழிலறச் செய்தாட்டுங்
கூத்தன் புறப்பட்டிக் கால்.” — நாலடியார்

குறிப்பு:—இச்செய்யுளில் முதலடியின்கண் ரகரமெய் ஆசாய் வந்தது.

(உ - ம்.) “ஆவே நறுவின் வாயினு மாபயந்த
பால்வே றுநுவின வல்லவாய் பால்போல்
ஒருதன்மைத் தாது மறநெறி யாபோல்
உருவு பலகோள லீங்கு.” — நாலடியார்

தறிப்பு:—இச்செய்யுளில் இரண்டாம் அடியின்கண் லகரமெய் ஆசாய் வந்தது.

செய்யுள்

(உ - ம்.) உற்ற பெருஞ்செல்வத் தும்பர்கோ னெப்பாஞ்சீர்
பற்றி இருந்தமால் பச்சையப்ப—எற்றிறத்தால்
வாழ்கின்றே மென்று மகிழாமன் மற்றறநன்
காகின்ற செய்தா னறிந்து. (கா—ர—கோ)

தறிப்பு:—இச்செய்யுளில் மூன்றாம் அடியின்கண் ழகரமெய் ஆசாய் வந்தது.

I. வெண்பா

26. நால்வகைப் பாக்களுள், வெண்பாவாவது, ஈற்றடி முச்சீரடியாகவும், மற்ற அடி நாற்சீரடியாகவுங் கொண்டு; மூவகைச் சீர்களுள் காய்ச்சீரும், ஈரகைச் சீர்களாகிய மாச்சீரும், விளச்சீரும் பெற்று; வெண்சீர் வெண்டளை, இயற்சீர் வெண்டளை என்னும் இரண்டு தளைகளுள் ஒன்றேனும், இரண்டுங் கலந்தேனும் தன்கண் முற்றும் அமைந்து நிற்க, நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாடுகளுள் ஒன்றை ஈற்றடியின் ஈற்றுச் சீராகக் கொண்டு முடியும் பாவாகும்.

தறிப்பு:—வெண்பா முற்கூறிய வெண்டளைகள் இரண்டனுள் ஒன்றையேனும், இரண்டையுமேனும் முற்றும் பெற்றே வர வேண்டும் என்பது நியதியாகும். வெண்டளை வராதது வெண்பாவாகாது. 'நாள்' 'மலர்' என்பன ஓரகைச்சீர்களின் வாய்பாடுகள் என்பது முன்னே கூறப்பட்டது. இவற்றின் ஈற்றில் உகரம் சேரின் இவற்றுள் 'நாள்' என்பது 'காசு' என்னும் வாய்பாடாகவும், 'மலர்' என்பது 'பிறப்பு' என்னும் வாய்பாடாகவுமாறும். இந்த உகரம் பெரும்பான்மையும் குற்றியல் உகரமாகவும், சிறுபான்மை முற்றியல் உகரமாக

வும் வரும். காசு பிறப்பு என்பன ஈற்றில் குற்றியல் உகரத்தையுடையனவேனும், இவையே வெண்பாவின் ஈற்றுச்சீராய் வரும் குற்றியல் உகர மொழிகளுக்கும், முற்றியல் உகரமொழிகளுக்கும் வாய்பாடுகளாம் என்று கொள்க.

(உ - ம்.) “மதியு மடந்தை முகனு மறியா

பதியிற் கலங்கிய மீன்.”

—திருக்குறள்

திறப்பு:—இவ்வெண்பாவின் கண் முற்றும் இயற்கீர் வேண்டளையே அமைந்திருக்கின்றது. இதில் ஈரசைச் சீர்களாகிய மாச்சீரும் விளச்சீரும் வந்திருத்தலை நோக்குக. இதன் ஈற்றுச் சீராகிய ‘மீன்’ என்பது ‘நாள்’ என்னும் வாய்பாட்டில் அடங்கும்.

(உ - ம்.) “யாதானு நாடாமா லாராமா லென்றோநவன்

சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.”

—திருக்குறள்

திறப்பு:—இவ்வெண்பாவின் கண் முற்றும் வேண்டளையே அமைந்திருக்கின்றது. இதில் மூவசைச் சீர்களுள், காய்ச்சீர்கள் வந்திருத்தல் காண்க. இதன் ஈற்றுச்சீராகிய ‘வாறு’ என்பது ‘காசு’ என்னும் வாய்பாட்டில் அடங்கும். இது குற்றியல் உகரம் பெற்றது.

(உ - ம்.) “அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை மஞ்சுவ

தஞ்ச லறிவார் தோழில்.”

—திருக்குறள்

திறப்பு:—இவ் வெண்பாவின் கண் வெண்டளையாக இரண்டும் கலந்தமைந்திருக்கின்றன. இதில் காய்ச்சீரும், மாச்சீர் விளச்சீர்களும் அமைந்திருத்தல் காண்க. இதன் ஈற்றுச் சீராகிய ‘தோழில்’ என்பது ‘மலர்’ என்னும் வாய்பாட்டில் அடங்கும்.

(உ - ம்.) “இகலானு மின்னாது வெல்லா நகலானும்

நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.”

—திருக்குறள்

திறப்பு:—இவ்வெண்பாவின் கண்ணும் இரு வகைத் தளைகளும் அமைந்திருக்கின்றன. இதிலும் காய்ச்சீரும், மாச்சீர் விளச்

சீர்களும் அமைந்திருக்கின்றன. இதன் ஈற்றுச் சீராகிய
சேருக்கு என்பது பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டில் அடங்கும்.
இதுவும் குற்றியல் உகரம் பெற்றதே.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “தேளிந்த சிலாதலத்தின் மேலிருந்த மந்தி

அளிந்த கடுவனையே நோக்கி—விளங்கிய

வேண்மதியந் தாவென்னும் வேங்கடமே மேலோநநாள்

மண்மதியிற் கொண்டுந் தான் வாழ்வு.”

—முன்றுந் திருவந்தாதி

திறிப்பு:—இவ்வெண்பாவின் கண்ணும் இரு வகைத் தளைகளும்;
காய்ச்சீரும், ஈரசைச்சீர்களாகிய இரு வகைச் சீர்களும்
வந்திருக்கின்றன. இதன் ஈற்றுச் சீராகிய ‘வாழ்வு’ என்பது
‘காகு’ என்னும் வாய்பாட்டில் அடங்கும். இது முற்றியல்
உகரம் பெற்றது.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “தேரிவனநா லென்றுந் தேரியா தனவும்

வரிவனையார் தங்கண் மருங்கே—யொடுபொழுதும்

இல்லா தனவு மிரவே யிகழ்ந்தேவநங்

கல்லா தனவுங் கரவு.”

—நள வேண்பா

திறிப்பு:—இவ்வெண்பாவின் கண்ணும் இரு வகைத் தளைகளும்;
காய்ச்சீரும், ஈரசைச்சீர்களும் ஆகிய இரு வகைச் சீர்களும்
வந்திருக்கின்றன. இதன் ஈற்றுச் சீராகிய ‘கரவு’ என்பது
‘பிறப்பு’ என்னும் வாய்பாட்டில் அடங்கும். இதுவும் முற்றி
யல் உகரம் பெற்றதே.

இயற்சீர் வெண்டளை ஒன்றே அமைந்திருக்கும் வெண்
பாக்களில் ஈரசைச் சீர்களாகிய மாச்சீர் விளச்சீர்களே வந்தி
ருக்கும் எனவும், வெண்சீர் வெண்டளை ஒன்றே அமைந்தி
ருக்கும் வெண்பாக்களில் காய்ச்சீர்களே வந்திருக்கும் என

வும், அவ்விருவகைத் தளைகளும் அமைந்திருக்கும் வெண்பாக்
களில் அவ்விருவகைச் சீர்களும் வந்திருக்கும் எனவும்
அறிக.

சூ. 'சேப்பலிசையன வெண்பா மற்றவை
அந்தடி சிந்தடி யாகலு மவ்வடி
அந்த மசைச்சீ ராகலும் பெறுமே.'

—யாப்பருங்கலம்

27. வெண்பாவானது, (i) குறள் வேண்பா, (ii) நேரி
சை வேண்பா, (iii) இன்னிசை வேண்பா, (iv) நேரிசைச்
சிந்தியல் வேண்பா, (v) இன்னிசைச் சிந்தியல் வேண்பா,
(vi) பஃரோடை வேண்பாவென அறுவகைப்படும்.

i. குறள் வேண்பா

28. அவற்றுள், குறள் வேண்பாவாவது, முற்கூறிய
வெண்பா இலக்கணங்களைக் கொண்டு இரண்டடியால்
வருவது.

குறிப்பு:—குறள் வெண்பா இரண்டடியும் ஓர் எதுகை பெற்றும்,
ஒரெதுகை பெறாமலும் வரும். இரண்டடியும் ஓர் எதுகை
பெற்று வருவதனை ஒரு விகற்பக் குறள் வேண்பா வென்றும்,
ஒரெதுகை பெறுது வருவதனை இரு விகற்பக் குறள் வேண்பா
என்றும் கூறுவர். அன்றியும், இது நாற்சீர் அடி ஒன்றும்,
முச்சீரடி ஒன்றும் கொண்டு வருவதாகையால், இதனை ஓரடி
முக்கால் என்றங் கூறுவர்.

சேய்யுள்

(உ - ம்.) “உடையார்முன் னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றர்

.கடையரே கல்லா தவர்.”

—திருக்குறள்

குறிப்பு:—இஃது, அடி இரண்டும் ஓர் எதுகை பெற்று வந்தது.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முநள்பெநுத்தேர்க்
கச்சாணி யன்னு நுடைத்து.” —திருக்குறள்

குறிப்பு:—இஃது, அடி இரண்டும் ஓர் எதுகை பெருமல் வந்தது.

கு. “நாடி குறள்.” —யாப்பநங்கலம்

ii. நேரிசை வேண்பா

29. நேரிசை வேண்பாவாவது, முற்கூறிய வெண்பா இலக்கணங்களைக் கொண்டு, நான்கடியாய், இரண்டாம் அடியில் தனிச்சொல்லைப் பெற்று, இரு விகற்பத்தாலும் ஒரு விகற்பத்தாலும் வருவது.

குறிப்பு:—இங்குத் தனிச்சொல்லாய் வருவது இரண்டாம் அடியின் நான்காஞ்சீராகும். அன்றியும், அஃது, ஒருஉவெதுகை பெற்றதாகவே யிருத்தல் வேண்டும்.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “மதித்திறப் பாநு மிறக்க மதியா
மதித்திறப் பாநு மிறக்க—மதித்தேறி
ஈயுந் தலைமே லிருத்தலா லஃதறிவார்
காயுங் கதமின்மை நன்று.” —நாலடியார்

குறிப்பு:—இது, முன்னிரண்டடியினும் ஒரேதுகைபெற்றும், பின்னிரண்டடியினு மற்றோர் எதுகை பெற்றும் வந்தமையால், இரு விகற்ப நேரிசை வேண்பா எனப்படும்.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “வில்லுடையான் வானவன் வீயாத் தமிழுடையான்
பல்வேற் கடற்றுனைப் பாண்டியன்—சொல்லிகவா
வில்லுடையான் பாலை யிளஞ்சாத்த வேட்டனே
நெல்லுடையா னீர்நாட்டார் கோ.”

குறிப்பு:—இது, நான்கடியினும் ஒரே எதுகை பெற்று வந்தமையால், ஒரு விகற்ப நேரிசை வேண்பா எனப்படும்.

இது, நாற்சீர் அடி மூன்றும், முச்சீர் அடி ஒன்றும் பெற்று வருவதாதலால், முடிவு முக்கால் என்றுங் கூறப்படும்.

சூ. “இரண்டா மடியி னீரோருஉ வெய்தி
முரண்ட வெதுகைய தாகியு மாகா(து)
இரண்டு துணியா விடைதனி போழ்ந்து
நிரந்தடி நான்கின நேரிசை வெண்பா.”

—சாகீகை பாடினியார்

III. இன்னிசை வெண்பா

30. இன்னிசை வெண்பாவாவது, முற்கூறிய வெண்பா இலக்கணங் கொண்டு, நான்கடியாய்த் தனிச் சொல் இன்றி, ஒரு விகற்பத்தாலும் பல விகற்பத்தாலும் வருவதாகும்.

திறப்பு:—இன்னிசை வெண்பாவில் இரண்டு விகற்பம் வரினும், இரண்டின் மிக்க விகற்பம் வரினும் பல விகற்பமெனப்படும்.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “துகடர் பெருஞ்சேல்வந் தோன்றியக்கால் தோட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
அகடுற யார்மாட்டு நல்லாது சேல்வம்
சகடக்காற் போல வரும்.” —நாலடியார்

திறப்பு:—இது, தனிச்சொல்லின்றி நான்கடியினும் ஒரே எதுகை பெற்று வந்த இன்னிசை வெண்பா. இஃது ஒரு விகற்ப இன்
னிசை வெண்பா எனப்படும்.

செய்யுள்

(உ - ம்.) “இன்றுகோ லன்றுகோ லென்றுகோ லென்னுது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஒருவுமின் தீயவை யொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டா ரறம்.” —நாலடியார்

தறிப்பு:—இது, தனிச்சொல்லின்றி, முன்னிரண்டடி ஒரெதுகை கொண்டும், பின்னிரண்டடி மற்றோர் எதுகை கொண்டும் வந்தது. இது பல விகற்ப இன்னிசை வெண்பா எனப்படும்.

(உ - ம்.) “கடந்துட்டம் போழ்வார் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா வுடையா னுடைக்கிந்துந் தோமில்
தவக்குட்டந் தன்னுடையா னீந்து மவைக்குட்டம்
கற்றுன் கடந்து விடும்.” —நான்மணிக் கடிகை

தறிப்பு:—இது, தனிச் சொல் இன்றி, நான்கடியினும் இரண்டாம் எழுத்து வெவ்வேறெழுத்தாய் வந்தது. இதுவும் பல விகற்ப இன்னிசை வெண்பா எனப்படும்.

சூ. “விகற்போன் றுகியு மிக்குந் தனிச்சொல்
இயற்றப் படாதன வின்னிசை வெண்பா.”

—மாப்பருங்கலம்

தறிப்பு:—நான்கடியாய் இரண்டாம் அடியி னிறுதியிலே தனிச் சொல் பெற்று மூன்று விகற்பத்தால் வருவனவும், மூன்றாம் அடியினிறுதியில் தனிச் சொல் பெற்றுப் பல விகற்பத்தால் வருவனவும், அடிதோறும் ஒருஉத் தொடை பெற்றுப் பல விகற்பத்தால் வருவனவும், மற்றும் பல வகையினாலும் நேரிசை வெண்பாவிற் சிறிது வேறுபட்டு வருவனவும் இன்னிசை வெண்பா எனப்படும்.

சேய்யுள்

(உ - ம்.) “மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்முள்
ஒலியும் பேருமையு மோக்கு—மலிதேரான்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ வெல்லாம் படும்.”

தறிப்பு:—இஃது, இரண்டாம் அடியினிறுதியில் தனிச் சொல் பெற்று மூன்று விகற்பத்தால் (முதல் இரண்டடிகளில் ஒரெதுகையுடையதாகியும், மூன்றாமடியில் மற்றோரெதுகையுடையதாகியும்)

யதாகியும், நான்காமடியில் வேறேரெதுகையுடையதாகியும்) வந்த பல விகற்ப வின்னிசை வெண்பா.

சேய்யுள்

(உ - ம்.) “வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாநு மில்லை
அளந்தன போக மவரவ ராற்றான்
விளங்காய் தீரட்டினு ரில்லைக்—களங்கனியைக்
காரேன்ச் செய்தாநு மில்.” —நாலடியார்

குறிப்பு:—இது, மூன்றாமடியில் தனிச் சொற் பெற்று இரு விகற் பத்தால் (முதன் மூன்றடிகளில் ஒரெதுகையும், நான்காம் அடியில் மற்றேரெதுகையுமுடையதாய்) வந்த பல விகற்ப வின்னிசை வெண்பா.

சேய்யுள்

(உ - ம்.) “மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கி கில்லை: மழையும்
தவமீலா ரில்வழி யில்லை: தவமும்
அரசிலா ரில்வழி யில்லை: அரசனும்
இல்வாழ்வா ரில்வழி யில்.” —நான்மணிக் கழகை

குறிப்பு:—இது, அடிதோறும் ஒருத் தொடை பெற்று, நான்கடியி னும் வெவ்வேறு எதுகை கொண்டு வந்த பல விகற்ப விந் திசை வெண்பா.

இன்னிசை வெண்பாக்களை ஒரு விகற்ப இன்னிசை வெண்பா, இரு விகற்ப இன்னிசை வெண்பா, பல விகற்ப இன்னிசை வெண்பா என்று வகுத்துரைத்தலுமுண்டு.

சூ. “ஒருவிகற் பாகித் தனிச்சோ லின்றியும்
இருவிகற் பாகித் தனிச்சோ லின்றியும்
தனிச்சோற் பெற்றுப் பலவிகற் பாகியும்
தனிச்சோ லின்றிப் பலவிகற் பாகியும்
அடியடி தோறு மொருஉத்தொடை யடைநவும்
எனவைந் தாது மின்னிசை தானே.”

குறிப்பு:—இது, காரிகையினும், யாப்பருங்கலத்தினும் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்ட சூத்திரம். இன்னிசை வெண்பாவை இன்னிசை முன்றடி முக்கால் என்பர்.

IV. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

31. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவாவது, முற்கூறிய வெண்பா இலக்கணங்களைக் கொண்டு, மூன்றடியாய், நேரிசை வெண்பாவிற்போல இரண்டாமடியின் இறுதியிலே தனிச் சொற்பெற்று, இரு விகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் வருவதாகும்.

(உ - ம்.) “நற்கொற்ற வாயி னறுங்குவளைத் தார்கொண்டு
சுற்றும்வண் டார்ப்பப் புடைத்தாளே—பொற்றே
பாலைநல் வாயின் மகள்.” [ரான்

குறிப்பு:—இஃது, இரு விகற்பத்தான் வந்த நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

(உ - ம்.) “அறிந்தானே யேந்தி யறிவாங் கறிந்து
சிறந்தாரிக்குச் செவ்வ னுரைப்ப—சிறந்தார்
சிறந்தமை யாராய்ந்து கொண்டு.”

குறிப்பு:—இஃது, ஒரு விகற்பத்தான் வந்த நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பா.

V. இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

32. இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவாவது, முற்கூறிய வெண்பா இலக்கணங்களைக் கொண்டு, மூன்றடியாய், இன்னிசை வெண்பாவே போலத் தனிச்சொல் இன்றி, ஒரு விகற்பத்தாலும் பல விகற்பத்தாலும் வருவது.

(உ - ம்.) “நறுநீல நெய்தலுங் கோட்டியுந் தீண்டப்
பிறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பார்
பறநாட்டுப் பெண்டி ரடி.”

தறிப்பு:—இஃது, ஒரு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

(உ - ம்.) “சுரையாழ வம்மி மீதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயந்து நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை.”

தறிப்பு:—இது, பின்னிரண்டடிகளில் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி
யும், முதலடியில் இரண்டாம் எழுத்து வேறாயும் வந்த பல
விகற்ப வின்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

(உ - ம்.) “மூலை முறுவலித்துக் காட்டின மேல்லவே
சேய்தழிக் காந்த டுடுப்பின்ற போயினார்
தண்டேர் வரவுரைக்குங் கார்.”

தறிப்பு:—இது, மூன்றடியினும் இரண்டாமெழுத்து வெவ்வேறாய்
வந்த பல விகற்ப இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

சிந்தியல் வெண்பா நாத்சீர் அடி இரண்டும், முச்சீர் அடி
ஒன்றும் பெற்று வருவதாகலின், இதனை ஈரடி முக்கால்
என்பர்.

VI. பஃறோடை வெண்பா

33. பஃறோடை வெண்பாவாவது, முற்கூறிய வெண்பா
இலக்கணங்களைக் கொண்டு, நான்கடியின் மிக்க பலவடிகளைப்
பெற்று, ஒரு விகற்பத்தானும் பல விகற்பத்தானும் வருவது.

(உ - ம்.) “சேற்றுக்கா ளீலஞ் சேநுவென்ற வேந்தன்வேல்
கூற்றுறந் மோயம்பிற் பகழி பொருகமல்
தோற்றந் தோழில்வடிவு தம்முட் டுபாரற்றம்
வேற்றுமை இன்றியே மொத்தன மாவேடர்
ஆற்றுக்கா லாட்டியர் கண்.”

தறிப்பு:—இஃது, ஒரு விகற்பத்தால் வந்த ஐந்தடிப் பஃறோடை
வெண்பா.

(உ - ம்.) “வையக மேல்லாங் கழனியா: வையகத்துச்

செய்யகமே நாற்றிசையின் நேயங்கள்: செய்யகத்து
வான்கரும்பே தோண்டை வளநாடு: வான்கரும்பின்
சாறேமந் நாட்டுத் தலைபூர்கள்: சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறமேல்லாம்: கட்டியுட்
டானேற்ற மான சநுக்கரை மாம்ணியே
ஆனேற்றன் கச்சி யகம்.”

குறிப்பு:—இது, பல விகற்பத்தான் வந்த ஏழடிப் பஃறெடை
வேண்பா.

II. கட்டளைக் கலித்துறை

34. கட்டளைக் கலித்துறையாவது, ஐஞ்சீரடிகள் நான்
கிளைக் கொண்டு, ஒவ்வோரடியின்கண்ணும் முதல் நான்கு
சீர்களிலும் வெண்டளை அமையப் பெற்றுக், கடைச்சீர் ஒன்
றுமே கூவிளங்காய், கருவிளங்காய் என்பவனவற்றுள்
ஒன்றாய்ப் பொருந்தப் பெற்று, நேரசை முதலாகத் தொடங்
கும் அடிகளிற் பதினொறுமுத்தையும், நிரையசை முதலாகத்
தொடங்கும் அடிகளிற் பதினேழுமுத்தையுமுடையதாய்
வருவதாம்.

குறிப்பு:—கலித்துறை என்பது ஒரு வகைப் பாவினம். எழுத்துக்
களை எண்ணி வகுக்கப்பட்டமையால் இது கட்டளைக் கலித்
துறை என்னும் பெயர் பெற்றது. எழுத்தெண்ணுங்கால்
மெய்யெழுத்துக்களையும் ஆய்த எழுத்தையும் விட்டு உயிரெ
ழுத்துக்களையும் உயிரமெய் யெழுத்துக்களையும் எண்ணு
தல் வேண்டும். ஈண்டு வெண்டளை என்றது இரு வகை
வெண்டளைகளையுமாம் என்றறிக. வெண்பாவிற் போலக்
கட்டளைக் கலித்துறையில் ஓரடியின் ஈற்றுச்சீர் அடுத்த அடி
யின் முதற்சீரோடு வெண்டளை பொருந்தப் பெற்றிருத்தல்

வேண்டும் என்னும் நியதியின்று. அந்நியதி கொள்ளின் நிரையசை முதலாகத் தொடங்குங் காரிகையில் வெண்டளை அமையாது. ஒவ்வோரடியிலும் முதல்நான்கு சீர்களும் ஈரசைச் சீர்களாகிய மாச்சீர், விளச்சீர்களும், தேமாங்காய், புளிமாங்காய் என்னு மூவசைச் சீர்களுமாகவே இருத்தல் வேண்டும். அவற்றுள், கூவிளங்காய், கருவிளங்காய்ச் சீர்கள் வரின் தளை பிழையாதாயினும், நேரசை முதலாகத் தொடங்கிய அடிக்குப் பதினொறெழுத்தும், நிரையசை முதலாகத் தொடங்கிய அடிக்குப் பதினேழெழுத்தும் என்று வகுக்கப்பட்ட அளவின் மிகுந்து செய்யுளின்பங் கெடும். இப்பாட்டின் முதலடி நேரசையாகத் தொடங்கப்படின, மற்றையடிகளும் நேரசையாகவே தொடங்கப்படுதல் வேண்டும்; முதலடி நிரையசையாலே தொடங்கப்படின, மற்றையடிகளும் நிரையசையாலேயே தொடங்கப்படுதல் வேண்டும். கட்டளைக் கலித்துறையின் ஈறு பெரும்பாலும் ஏகாரத்தான் முடியப்பெறும்.

(உ - ம்.) பேராயிரம்பேசி யூராயிரஞ்சோல்லிப் பேணியணிச்

சீராயிரந்தமிழ்த் தாராயிரஞ்துஞ் செம்மையநுள்

ஓராயிரங்கதீர்ப் பானாயிரத்தி னெளிம்தந்த

காராயிரநிறங் கொண்டவாயிரநன் கழலிணைக்கே.

(1)

*சொற்போரு ணூல்வள நாவலர்

தாமென்றுஞ் சோல்லநீந்தும்

* இது, பச்சையப்ப முதலியார் தரும பரிபாலன சபையின் தலைவராயிருந்த திவான்பகதூர் — வி. திருமலைப்பிள்ளை அவர்களைப் பற்றிப் பாடியது.

அற்புறு நெஞ்சின் றிநுமலை
 மால்புக ழார்ந்தசொல்லைப்
 பொற்புறு நாடி மனத்தீடை
 வைத்த பொலிவினன்றே
 கற்பகத் தானேன வாசவன்
 தன்னைக் கழறுவதே.

(2)

(கா—ர—கோ)

துறிப்பு:—இவை யிரண்டும் நேரசையினாலே தொடங்கப்பெற்ற
 கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

(உ - ம்.) “தடத்தோகை வாருளை மாவாய்
 வருமேந்தை தானுனைத்தன்
 இடத்தோகை யாவன்பி னுண்மண
 மேசெய் தினதிருக்கும்
 தீடத்தோகை யாலல்ல வோகட
 லார்க்குஞ் செயற்கைகண்டாய்
 நடத்தோகை யேபொற் தயிலே
 கணமங்கை நாயகியே.”

(1)

—திருக்கண்ணமங்கை மாலே

“வடிகொண்ட செந்தமிழ்க் கூடலில்
 வாழ்சொக்கர் வந்திதரும்
 பிடிகொண்ட பிட்டுக்கு மண்ணை
 சுமந்து பெரும்கரக்
 கொடிகொண்ட வெற்றித் துரைப்பாண்டி
 யன்கைக் கொடும்பிரம்பால்
 அடிகொண்ட போதி லடியா
 ரவர்பொன் னடிகண்டதே.”

(2)

—தனிப்பாடல்-பலபட்டடைச் சொக்கநரீதப் புலவர்

திறப்பு:—இவை இரண்டும் நிரையசையினாலே தொடங்கப்பெற்ற கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

சூ. “அடியடி தோறு மைஞ்சீ ராகி
முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையாக்
கடையொரு சீரும் விளங்கா யாகி
நேர்பதி னுறே நிரைபதி னேழென்
றேதினர் கலித்துறை யோரடிச் சேழுத்தே.”

திறப்பு:—இது யாப்பருங்கலக்காரிகையிற் காட்டப்பெற்ற மேற் கோட் சூத்திரம்.

அணி

I. வேற்றுமை யணி

1. வேற்றுமை யணியாவது, இரு பொருளை ஒப்புமை தோன்றக் கூறி வைத்து, பின் அவற்றைத் தம்முள் வேற்றுமைப்படக் கூறுவது.

திறப்பு:—அங்ஙனம் வேற்றுமைப்படக் கூறுகையில் இரு பொருளில் ஒன்றினொன்று மிகுதிப்படவேனும், இரண்டுஞ் சமமாயிருக்கும்படியாகவேனுங் கூறுவர். அங்ஙனங் கூறப்படும் இரு பொருள்கள் உபமான உபமேயங்களாகவே இருக்கும்.

(உ - ம்.) “மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்முள்
ஒலியும் பெருமையு மோக்து—மலிதேரான்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ வெல்லாம் படும்.”

திறப்பு:—இதன் பொருள்—மிக்க தேர்ச்சேனையை யுடைய (எம்முடைய) அரசனது கச்சிப்பதியும், பெரிய கடலுந் தம்முள் ஒப்பனவாம்; (ஆனால்) மிக்க தேர்ச்சேனையையுடைய (எம்முடைய

அரசனது) கச்சிப்பதியில் உண்டாவன வெல்லாம் கடலில் உண்டாகா; கடலில் உண்டாவனவெல்லாம் கச்சிப்பதியில் உண்டாம் (எ-று.)

இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடிகளில் ஒலியாலும் பெருமையாலும் கச்சிக்கும் கடலுக்கும் ஒப்புமை கூறி, பிறகு கச்சிக்கும் கடலுக்கும் வேற்றுமை தோன்றக் கூறிய தோடு கடலினும் கச்சிக்கு உயர்வு தோன்றக் கூறினமை காண்க.

(உ - ம்.) வாணப் பொதிந்தளவி மாநீர்தம் பாற்றேற்றி
ஆகுப் பொலிவுடனே யார்பவற்றுட்—டானென்று
நச்சரவின் மீதே நடம்பயின்றேன் றுளொன்று
பச்சையப்பன் பண்ணேர் புகழ்.

(கா—ர—கோ)

தறிப்பு:- இதன்பொருள்—விண்ணுலகத்தைச் சேர்ந்து அதனை மூடிச் சிறந்த நீரைத் தம்பால் தோற்றுவித்துக் கெடாத அழகுடனேபொருந்தி யிருப்பனவற்றுள், ஒன்று விடத்தையுடைய (காளிங்கன் என்னும்) பாம்பின் முடியின் மீது (நின்று) நடம் புரிந்த திருமாலின் தாளாகும்; மற்றொன்று பச்சையப்பனது பண்போலும் இனிமை வாய்ந்த புகழாகும் (எ - று.)

‘பொதிந்து அளவி’ என்பதனை அளவிப் பொதிந்து என இயைக்க. மாநீர் என்பதனைத் திருமாலுக்குக் கொள்ளுங்கால் சிறந்த கங்கையாகிய நீர் எனவும், பச்சையப்ப முதலியாருக்குக் கொள்ளுங்கால் மேன்மையாகிய தன்மை எனவும் பொருள் கொள்க. தானென்று என்பதில் தான் அசை. பண்—இராகம். நேர்—உவமையுருபு. இச்செய்யுளில் இரண்டு பொருளும் சமமாக வைத்துக் கூறப்பட்டன.

சூ. “கூற்றினங் குறிப்பினு மொப்புடை யிருபொருள்
வேற்றுமைப் படவரின் வேற்றுமை யதுவே.”

— தண்டியலங்காரம்

II. வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி

2. வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாவது, முன்னொரு பொருளை வைத்து, அதனை உறுதிப்படுத்துதற்கு உலகறிந்த தன்மையினையுடைய மற்றொரு பொருளை வைத்துக் கூறுவது.

குறிப்பு:—அது, பொதுப் பொருளாற் சிறப்புப் பொருளை உறுதிப் படுத்துதலும், சிறப்புப் பொருளாற் பொதுப் பொருளை உறுதிப்படுத்தலும் என இருவகைப்படும். ஒரு பொருளை அல்லது ஒரு சாதிப் பொருளைச் சார்வது சிறப்பு எனவும், பல பொருளையுஞ் சார்வது பொது எனவுங் கூறப்படும்.

(உ - ம்.) “புறந்தந் தீருளிரியப் பொன்னேய் யுய்த்துச்
சிறந்த வொளிவளர்க்குந் தேரோன்—மறைந்தான்
புறவாழி துழ்ந்த புன்னத்தே தோன்றி
இறவாது வாழ்கின்றர் யார்.”

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—இருள் புறங்காட்டி ஒடிப்படி அழகிய சக்கரத்தைச் செலுத்திச் சிறந்த ஒளியை வளர்த்த தேரையுடையவனாகிய சூரியன் மறைந்தான் ; புறத்தே கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகில் இறவாமல் வாழ்பவர் எவர்? (எ - று.)
வளர்த்த என்பது இயல்பினால் ‘வளர்க்கும்’ என எதிர் காலமாக நின்றது.

இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடியிற் கூறிய உலகில் ஒளி வளர்த்து விளங்கிய சூரியன் மறைதலாகிய சிறப்புப் பொருள், பின்னிரண்டடியிற் கூறிய இவ்வுலகில் இறவாமல் இருப்பவர் எவருமில்ர் என்னும் பொதுப் பொருளால் உறுதிப் படுத்தப்பட்டது.

(உ - ம்.) “தெருண்ட மேலவர் சிறியவரீச்
 சேரினு மவர்த
 மருண்ட புன்மையை மாற்றுவ
 ரெனுமிது வழக்கே
 உருண்ட வாய்தோறும் பொன்னுரு
 ளுரைத்துரைத் தோடி
 இருண்ட கல்லையுந் தந்நிற
 மாக்கிய விரதம்.”

குறிப்பு:—இதன் பொருள்-தெளிந்த அறிவினையுடைய பெரியோர்
 கள் (அறிவிற்) சிறியவர்களைச் சேர்ந்தாலும் அவர்களுடைய
 புத்தி மயக்கத்திற்குக் காரணமாகிய இழிந்த குணங்களை
 மாற்றுவார்கள் என்று சொல்லப்படும் இச்சொல் முறைமையா
 னதே; இரதங்கள், பொன்னாலியன்ற சக்கரங்கள் உருண்டு
 சென்ற இடங்கள்தோறும் (அக்கரங்களின் பொன்னை)
 உரைத்தபடியே ஓடிக் கருநிறங்கொண்ட பாதைகளையும் தம்
 முடைய நிறமுடையனவாகச் செய்தன (எ-று.)

இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடிகளிற் கூறிய மேலவர்
 கள் இழிந்தவர்களைச் சேர்ந்தாலும் அவர்களது புல்லிய தன்
 மையை மாற்றுவார்கள் என்னும் பொதுப் பொருள், பின்
 னிரண்டடிகளிற் கூறிய தேர்ச்சக்கரங்கள், உருண்டு சென்ற
 இடந்தோறுமுள்ள பாதைகளின் கருநிறத்தை மாற்றின
 என்னுஞ் சிறப்புப் பொருளால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

சூ. “முன்னொன்று தோடங்கி மற்றது முடித்தற்குப்
 பின்னொரு பொருளி னுலகறி பேற்றி
 யேற்றிவைத் துரைப்பது வேற்றுப்பொருள் வைப்பே.”

III. ஒழிப்பணி

3. ஒழிப்பணியாவது, ஒன்றன் உண்மைத் தன்மையை மறுத்து, அதனைப் பிறிதொன்றாகக் கூறுவது.

குறிப்பு:—இதனை வடநூலார் அபஹ்நுதீய்லங்காரம் என்பர். இதில் ‘அப’ என்பது உபசர்க்கம்; ‘ஹ்நுதி’ என்பது மறைப்பு என்னும் பொருளது; ஆதலின், இதனைத் தமிழில் மறைப்பணி என்றும், ஒழிப்பணி என்றும் கூறுவர். அபஹ்நுதி என்பது தமிழில் ‘அவநுதி’ எனத் திரிந்து வழங்கும்.

(உ - ம்.) “மதியன் றிதுபுகலின் வானதியிற் றேன்றும்
புத்யதோநு வெண்கமலப் பூ.”

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—இது, சந்திரன் அன்று; சொல்லுமிடத்து வானமாகிய ஆற்றிலே தோன்றிய புதுமையை யுடையதாகிய வெண்டாமரைப் பூவாகும் (எ - று.)

இச்செய்யுளில் சந்திரனது உண்மைத் தன்மையை மறுத்து, அதனை வெண்டாமரைப் பூவெனக் கூறினமை காண்க.

சூ. “சிறப்பினும் பொருளினுங் குணத்தினு முண்மை
மறத்துப் பிறிதுரைப்ப தவநுதி யாகும்.”

—தண்டியலங்காரம்

IV. வஞ்சப் புகழ்ச்சி யணி

4. வஞ்சப் புகழ்ச்சி யணியாவது, பழிப்பினுற் புகழ்ச்சியும், புகழ்ச்சியாற் பழிப்பும், புகழ்ச்சியாற் புகழ்ச்சியுந் தோன்றக் கூறுவதாம்.

குறிப்பு:—வடமொழியில் இது வியாஜஸ்துத்யாலங்காரம் எனப்படும்.

a. பழிப்பாற் புகழ்ச்சி தோன்றுதல்

(உ - ம்.) “போர்வேலின் வென்றதூஉம் பல்புகழாற் போர்த்ததூஉம்
தார்மேவு திண்புயத்தாப் றுஃதவதூஉ—நீர்நாடன்
தேரடிக்கூர் வெம்படையாற் காப்பதூஉஞ் செங்கண்மால்
ஓரடிக்கீழ் வைத்த வுலகு.”

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—நீர் வளத்தினைக் கொண்ட நாட்டினை
யுடைய சோழன், போர் செத்தற்கு வாய்ந்த வேற்படையினால்
வென்றதும், பல வகையான புகழினால் மூடியதும், தேரினது
காலாகிய கூர்மையையும் கொடுமையையும் கொண்ட சக்கரா
யுத்தத்தினால் காப்பதும் செந்தாமரைமலர் போன்ற திருக்கண்
களையுடைய திருமால் தனது ஓரடியின் கீழே வைத்த இந்த
நிலமேயாகும். (எ - று.)

இச்செய்யுளின்கண், திருமால் யாதொரு வருத்தமுமில்
லாமல், தனது ஒரு திருவடியின்கீழ் வைத்த இந்தப் பூமி
யைச் சோழன் மிகவும் வருந்தி, வெல்லுதல், போர்த்தல்,
தாங்குதல் முதலிய பல வகை முயற்சிகளைச் செய்து காக்கின்
றனன் என்று கூறிய பழிப்பினால், அவன் பூமி முழுவதையும்
சக்கரவர்த்தியாயிருந்து ஆட்சி புரிகின்றனன் என்னும்
புகழ்ச்சியானது தோன்றுதல் காண்க.

b. புகழ்ச்சியாற் பழிப்புத் தோன்றுதல்

(உ - ம்.) சீரே மறங்களைன் மாண்புகழ் வீரரிற் நிண்டிறலாற்
பாரே யுதவியென் வீரனைக் கொன்று பதமழித்தாய்
பேரே யரவக் கொடியானென் வீரநின் பேச்சுரைக்கின்
யாரே மனத்தின் மதியாத மாந்த ரவனியினே.

(கா—ர—கோ)

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—அரவக்கொடியான் என்னும் பெயர்
ரமைந்த வீரனே, சிறப்பமைந்த தருமங்கள் என்று சொல்லப்

படம் மேன்மையாகிய புகழினையுடைய வீரர்களில் மிக்க வன்மையினால் பூமியை நிகர்க்கும் உதவி என்னும் வீரனைக் கொண்டு அவனது உயர்நிலையை அழித்தாய்; ஆதலின், அத்தகைய நினது வெற்றிச்செய்தியைக் கூறினால் தம்மனத்தின்கண் உன்னை மதியாதவர் இப்புவியில் எவர் இருக்கின்றனர்? எவருமில்ர் (எ - று.)

கண்ணன் துரியோதனனிடம் சென்று, பாண்டவர்களுக்குரிய பாகத்தினைக் கேட்க, அவன் அதனை மறுக்க, கண்ணன், 'ஐந்தாரேனும் கொடுக்க,' என, அவன் அதனையு மறுக்க, கண்ணன், 'வெஞ்சமர் விளைத்தற்குக் கைவழங்குக' என, அவன், 'பார் முழுவதையும் ஒரு வெண்கொற்றக் குடைநிழலில் வைத்தானும் என்னைச் சிறிது மதியாமல் புன்பிறப்பினையுடைய ஆயனாகிய நீ இது கூறுவதோ!' என்று சினந்து கூற, அவனை நோக்கிக் 'கண்ணன் கூறியதாகப் பாடப்பட்டதாகும் இச்செய்யுள்.

பூமியானது உயிர்களைத் தாங்குதல்போல உதவியும் உயிர்களைத் தாங்குதலால், 'திண்திறலாற் பாரேயுதவி' என்றுரைக்கப்பட்டது. திண் என்பதும் திறல் என்பதும் வலிமை என்னும் பொருளன. இவ்வொருபொருட் பன்மொழி இங்கு மிகுதிப் பொருள் தந்து நின்றன. 'பேரேய் அரவக் கொடியான் என் வீர' என்பதை 'அரவக் கொடியான் என் பேரேய் வீர' என இயைக்க. இதற்கு அரவம்போலுங் கொடியவன் என்னும் பெயர் எங்கும் பொருந்தப்பெற்ற வீரனே என்னும் பொருளும் உண்மையறிக. 'அறங்கள் என் வீரர்' என்றதும், 'உதவி என் வீரன்' என்றதும் உருவகங்கள். பதம் - நிலை.

இச்செய்யுளில், 'துரியோதனனே, அறங்களாகிய வீரருக்குள் மிகவுஞ் சிறந்தவனாகிய உதவி யென்னும் வீரனைக்

கொன்று அவனது உயர் நிலையை நீ அழித்தவனாகையால், உன்னுடைய அவ்வெற்றிச் செய்தியைக் கூறின், உன்னை மதியாதவர் உலகில் ஒருவரும் இரார், என்று கூறிய புகழ்ச்சியினால், 'நீ பிறர்செய்த உதவியை மறந்தவனாதலின், உன்னை உலகில் எவரு மதியார்' என்னும் பழிப்புத் தோன்றுதல் காண்க.

உதவி என்னும் வீரனைக் கொல்லுதலாவது, பிறர் செய்த வுதவியை மறத்தல்; அவ்வீரனது பதமழித்தலாவது, உதவியின் மேன்மையைக் கருதாமை. இது பாண்டவர்களாற் செய்யப்பட்ட உதவியைத் துரியோதனன் மறந்ததைக் குறித்தது.

துரியோதனனுக்குப் பாண்டவர்கள் செய்த உதவியாவது, பாண்டவர்கள் வனத்தில் வசிக்கையில் துரியோதனன் அவர்களைக் கொல்ல வெண்ணிப் பெரும்படையோடும், சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் என்னுந் துணைவர்களோடும் பாண்டவர்கள் உறையும் காட்டிற்குச் சென்றனன். அங்குத் தேவர்களில் ஒருவனாகிய சித்திரசேனன் என்பவனுக்கும் துரியோதனன் முதலியவர்களுக்கும் பெரும்போர் மூண்டது. அப்போரில் சித்திரசேனன், துரியோதனைப் பிடித்துத் தன் தேரிற் பிணித்து, அத்தேருடன் வானத்திற் சென்றான்.

துரியோதனன் மனைவியாகிய பானுமதி வருந்திச் சென்று, தருமரிடம் அதனைக் கூற, தருமர், 'துரியோதனை மீட்டு வருக' என்று அருச்சுனை அனுப்பினர். அருச்சுனன் சென்று, சித்திரசேனை வென்று, துரியோதனை மீட்டுவந்தனன். தருமர், துரியோதனனது கட்டுகளை அவிழ்ப்பித்து அவனையும் அவனுடன் வந்தவர்களையும் உபசரித்து அனுப்பினர் என்பது.

௨. புகழ்ச்சியாற் புகழ்ச்சி தோன்றுதல்

(உ - ம்.) "சீரார்ந் திலதூசிறைச் செவ்வாய்ப் பசுங்கிள்ளை
ஏரார் தழன்மடவாய் நின்னிதழிக்கு—நேராதுங்

கோவ்வைக் கனிநுகர்த்துத் துத்தவமேன் செய்ததோ
சேவ்வைத் திறத்திற் றெரிந்து.”

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—அழகிய கூந்தலையும் இளமையை யு
முடைய பெண்ணே, அழகமைந்து விளங்கும் இறகுகளையும்,
செந்நிறமாகிய வாயினையும் உடைய பசிய கிளி, உன்னுடைய
இதழுக்கு ஒப்பாகும் கொவ்வைப் பழத்தை உண்ணுதற்குச்
செம்மையாகிய வகையால் ஆராய்ந்து, எவ்விதமாகிய தவத்தி
னைச் செய்ததோ! அறியேன் (எ - று.)

இச்செய்யுளில் கிள்ளையினது புகழ்ச்சியால் வாயிதழ்
அழகின் புகழ்ச்சி தோன்றுதல் காண்க.

இவ்வணி, தண்டியலங்காரத்தில், ‘புகழாப் புகழ்ச்சி,’
‘இலேசம்’ ‘மாறுபடு புகழ் நிலை’ என்னுமூன்று அணிகளிற்
காணப்படுகின்றது.

V. காட்சியணி

5. காட்சியணியாவது, ஒன்றன்பால் நிகழுஞ் செய்கை,
பிறிதொன்றன்பால் அமைந்த நன்மையையேனும் தீமையை
யேனும் புலப்படக் காட்டுவதாகச் சொல்வது.

குறிப்பு:—இது வடமொழியில் நிரூபணங்காரம் எனப்படும்.

(உ - ம்.) நல்லோர்க டம்பொருளை நாடித் தமையடுத்தோர்
எல்லோர்க்கு மீவ ரெனல்விளக்கா - வெல்லோன்றன்
தன்னு ரொளிவளத்தைத் தாமரைகள் வீறெய்தல்
உன்னு வளிக்கின்ற னுற்று.

(கா—ர—கோ)

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—சூரியனானவன், நல்லோர்கள் தங்
கள் செல்வத்தைத் தங்களை விரும்பி அடுத்தவர் யாவர்க்கும்
கொடுப்பார்கள் என்பதை விளக்கிக்கொண்டு, தாமரைகள்

மேன்மையடைதலைக் கருதி, அவற்றிற்கு முன்னாகித் தன்னுடைய ஒளியாகிய பொருளை அளிக்கின்றான் (எ - று.)

இச்செய்யுளில், சூரியன் தோன்றித் தாமரைப் போதுகள் மலர்ந்து பொலிவாகிய மேன்மையை அடையும்படி தன்கிரணங்களை அவற்றிற் சேர்ப்பித்தலாகிய செயல், நற்குணமுடையவர்கள் தங்கள் பொருளைத் தங்களை அடுத்தவர் யாவருக்கும் அளிப்பார்கள் என்பதை விளக்காநின்றது என்று நல்லோர்களாகிய வேறு பொருளின்பால் அமைந்த நன்மையைப் புலப்படச் செய்து நின்றல் காண்க. இது நற்பொருட்காட்சி எனப்படும்.

(உ - ம்.) “பெரியோருழையும் பிழைசிறிதுண் டாயின்
இருநிலத்துள் யாநு மறிதல்—தேர்விக்தும்
தேக்குங் கடலுலகில் யாவர்க்குந் தெள்ளும்தம்
வாக்து மதிமேன் மறு.”

துறிப்பு:—இதன் பொருள்—நீர்நிறைந்த கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகின்கண் உள்ள யாவர்க்கும் தெளிவாகிய அமுதத்தை (தன் கதிர்களினாற்) சொரியும் சந்திரன்பால் உள்ள கறையானது, யாவராலும் அறியப்படுதலின், பெரியோர்களிடத்துச் சிறிது குற்றம் உண்டாயினும், அது இப்பெரிய பூமியில் உள்ளார் யாவராலும் அறியப்படுதலைத் தெரிவியாநிற்கின்றது (எ - று.)

‘பெரியோருழையும் பிழை சிறிதுண்டாயின்’, என்றதைப் ‘பெரியோருழைச் சிறிது பிழை உண்டாயினும்’ என உம்மையைப் பிரித்துக் கூட்டிச் சிறிது என்பதனைப் பிழை என்பதற்கு முன்னே சேர்த்துக் கொள்க. இச்செய்யுளில் உள்ள சந்திரனிடத்துள்ள மறுயாவராலும் அறியப்படுதலாகிய செயல், பெரியோர்களிடத்துச் சிறிது குற்றமுண்டாயினும், அஃது யாவராலும் அறியப்படும் என்று பெரியோராகிய மற்

றொரு பொருளின்பால் அமைந்த குற்றம் யாவராலும் அறியப்படுதலாகிய தீமையைப் புலப்படச்செய்து நின்றல் காண்க. இது தீப்பொருட்காட்சி எனப்படும்.

சூ. “ஒருவகை நிகழ்வதற் கொத்தபயன் பிறிதின் புகழ்மை தீமை யென்றிவை புலப்பட நிகழ்வ தாயி னிதரிசன மதுவே.”

—தண்டியலங்காரம்

VI. பிறிதினவற்சியணி

6. பிறிதினவற்சியணியாவது, தான் கருதியதனைக் கூறாமல், அப்பொருள் தோன்றப் பிறிதொன்றனைக் கூறுவது. துறிப்பு:—இது வடமொழியில் பர்யாயோக்தாலங்காரம் எனப்படும். இது தமிழில் பரியாய அணி என்றும் திரிந்து வழங்கும்.

(உ - ம்.) “உரைத்தவர் நாவோ பருந்தேறியா தேன்று சிலைத்தேழுந்து செம்மாப் பவரே—மலைத்தால் இழைத்த தீகவா தவரைக் கனற்றிப் பலிப்புறத் துண்பா நுணு.”

—பழமொழி நானூறு

துறிப்பு:—இதன் பொருள்—பிறரை உரைக்கத் தகாதனவற்றை உரைத்தவர் நாவினை (இறந்தபின்) பருந்துங் குத்தாது என்று எண்ணிச் சொல்லி, எல்லாருடனும் வெகுண்டெழுந்து களிப்பவரே, பிறர் தம்மோடு மாறுபட்டால், மாறுபட்டவர்களைத் தாம் செய்ய நினைத்ததைத் தப்பாது செய்து முடிக்க வல்லவர்களை வெகுள்வித்து அவர்களால் தாம் இறந்துபோய்ப் பலியிடுங் கல்லின் புறத்திட்ட உணவை யுண்பார் (எ - று.)

இச்செய்யுளின்கண் எல்லாரையும் இகழ்ந்து பேசிச் செருக்குற்றிருப்பவர், தம்மினும் வலியாநுக்குக் கோபழட்டி அவரால் உயிரிழப்பர் எனத் தான் கூறக் கருதியதனை அவ்

வாறே கூறாது, அக்கருத்துத்தோன்ற ‘மலைத்தால், இழைத்த திகவாதவரைக் கனற்றிப் பலிப்புறத் துண்பார் உனா,’ எனப் பிறிதொன்றினைக் கூறியிருத்தல் காண்க.

(உ - ம்.) “இராத மகிழ்மனைவிக் கிப்பயனைச் செய்தோந்
பராவுகநீ நெஞ்சே பணிந்து.”

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—இராகுவினால் விரும்பப்பட்ட அவ னுடைய மனையாட்குப் பயனில்லாமையைச் செய்த வாச தேவனை மனமே, நீ வணங்கித் துதிப்பாயாக (எ - று.)

இப் பாட்டில் வாசதேவனை இராகுவை வென்றோன் என்று கவி தான் கூறக் கருதியதனை அவ்வாறு கூறாது, அப்பொருள் தோற்ற ‘இராகு மகிழ் மனைவிக்கிப்பயனைச் செய்தோன்,’ எனப் பிறிதொன்றினைக் கூறியிருத்தல் காண்க.

சூ. ‘கருதியது கிளவா தப்பொரு டோன்றப்
பிற்தோன்று கிளப்பது பரியா யம்மே.”

—தண்டியலங்காரம்

VII. ஒழித்துக் காட்டணி

7. ஒழித்துக்காட்டணியாவது, ஒரு பொருளை ஒரிடத்து இல்லை என்று ஒழித்து, மற்றோர் இடத்து உண்டென்று கூறு வதாம்.

குறிப்பு:—இது வடமொழியிற் பரிசங்கியாலங்காரம் எனப்படும்.

(உ - ம்.) “வேஞ்சிலையே கோடுவன மென்தழலே சோருவன
அஞ்சிலம்பே வாய்விட் டரற்றுவன—கஞ்சம்
கலங்குவன மாளிகைமேற் காரிகையார் கண்ணே
விலங்குவன மெய்ந்நேறியை விட்டு.”

—நள வேண்பா

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—(மாவிந்த நகரத்தில்) கோணுவன விற்களே; சோர்வை யடைவன (பெண்களின்) மென்மை யாகிய கூந்தல்களே; வாய்விட்டுக் கதறுவன (பெண்கள் பாதத்தில் அணிந்த சிலம்புகளே; நிலை குலைவன (குளங் களில் மாதர்கள் குளிப்பதனால்) தாமரைகளே; மெய்ந்நெறியை விட்டு விலகிச் செல்வன மாளிகைகளின் மேல் நிலைகளில் உள்ள மாதர்களுடைய கண்களே; கோணுதன் முதலியன அந்நகர மாந்தரிடத்தில் இல்லை (எ - று.)

இச்செய்யுளில் கோணுதல், தளர்தல், புலம்பல், கலங் குதல், மெய்ந்நெறியை விட்டு விலகுதல் என்னும் இவற்றை அந்நகரமாந்தரிடத்தில் இல்லை என விலக்கி, முறையே விற் கள், கூந்தல்கள், பாதச் சிலம்புகள், தாமரைகள், பெண் களின் கண்கள் ஆகிய இவற்றில் அவை யிருக்கின்றன வென்று கூறி யிருத்தல் காண்க.

VIII. ஒட்டணி

8. ஒட்டணியாவது கவி தன்னுற் கருதப்பட்ட பொருளை மறைத்து, அதனை வெளிப்படுத்துதற்குத் தக்க பிறிதொன்றி னைச் சொல்லுவது.

குறிப்பு:—அதாவது உபமானத்தைக் கூறி, அதனால் உபமேயத்தை உய்த்துணர்ந்துகொள்ளும்படி வைப்பது. இது வடமொழி யில் அப்ரஸ்துத ப்ரசம்ஸாலங்காரம் எனப்படும்.

(உ - ம்.) “பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறும் அப்பண்டம்

சால மிதத்துப் பெயின்.”

—திருக்குறள்

குறிப்பு:—இதன் பொருள்—மயிலிறகை ஏற்றிய வண்டியும் அச்ச முறியும், அம்மயிலிறகை அவ்வண்டி சுமக்குமளவினல்லாமல் மிகவும் அதிகப்படுத்தி ஏற்றினால் (எ - று.)

பீலி—மயிலிறகு. மேலே கூறிய உபமானம், ‘எளியர் என்று பலரோடு பகை கொள்பவன், தான் மிக்க வலியவனு யிருப்பினும், அவ்வெளியவர் பலர் கூடிய விடத்து வலியழி வான்;’ என்னும் உபமேயத்தைத் தோற்றுவித்தல் காண்க. இந்த அணி தமிழில் நுவலாநுவற்சியணி என்றும், புனைவிலி புகழ்ச்சியணி என்றும், பிறிதுமொழிதல் என்றும் கூறப்படும். இவ்வணிக்குக் கூறப்பட்ட இலக்கணமும் பிறிதினைவற்சி யணிக்குக் கூறப்பட்ட இலக்கணமும் பெரிதும் ஒத்திருப்பி னும் இவை இரண்டும் வெவ்வேறுனவை என்று கொள்க.

சூ. “கருதிய பொருடொகுத் ததுபுலப் படுத்தற்
கோத்ததோன் றுரைப்பினஃ தோட்டென மொழிப.”

—தண்டியலங்காரம்

IX. உயர்வு நவற்சியணி

9. உயர்வுநவற்சியணியாவது, ஒரு பொருளைக் கூறும் போது அதனது இயற்கையாகிய தன்மையினுற் கூறாமல், கற் றோர் வியக்கும்படி உயர்த்திக் கூறுவதாம்.

திறப்பு:—இவ்வணி வடமொழியில் அதிகயோக்தி யலங்காரம் எனப்படும். இது தமிழில் அதிகயவணி எனத் திரிந்து வழங் கும்.

(உ - ம்.) “நனைவரு கற்பக நாட்டு நன்னகர்

அனைவரு மனைதர வயிர்க்குஞ் சிந்தையான்

நீனயவு மரியது விசும்பி வீண்டதோர்

புனைமணி மண்டபம் பொலிய வெய்தினன்.”

—கம்ப ராமாயணம்

திறப்பு:—இதன் பொருள்—அரும்புகள் பொருந்திய கற்பகத் தருவினையுடைய விண்ணாட்டின்கண் உள்ள அமராவதி என்னும் நகரத்திலுறையுந் தேவர்கள் எல்லாரும் (பார்த்து)

வந்து தங்கும் பொருட்டு நந்தம் இறைவனாகிய இந்திரன் ஓலக்கம் கொண்டிருக்கும் மண்டபம் இதுதானே என்று ஐய முறுதற்குரியதும், எதையும் சிந்தித்துணர வல்லவர்களின் மனத்தினாலும் இதன் பொலிவு இத்தகையதென்று எண்ணுதற்கும் அரியதும், விண்ணுலகத்திற்கப்பாலும் உயர்ந்துள்ளதும், மணிகளால் அழகு செய்யப்பட்டதுமாகிய ஒப்பற்ற மண்டபம் விளக்கமடையும்படி தசரதர் அதில் வந்து சேர்ந்தார் (எ - று.)

நினையவும் என்ற துணையானே மனம் என்பது பெறப்படுவதாயிருக்கச் சிந்தையால் என்று மிகையாகக் கூறியதனால் எதையும் சிந்தித்துணர வல்லவர்கள் என்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. விசம்பின் என்றவிடத்து உயர்வு நிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. சிந்தையால் நினையவும் அரியது என்றதனால், வாயாற்சொல்லவும் அரியது, அதனை யொப்ப வேறொன்றியற்றவும் அரியது என்னும் பொருள்கள் தோன்றும்.

இச்செய்யுளின்கண் விசம்பினும் நீண்டது என்று மண்டபத்தின் உயர்வை மிகுத்துக் கூறியது உயர்வு நவீர்சியணியாம். இந்திரன் ஓலக்கமிருக்கும் மண்டபம் என்று ஐயப்படும் புடியான அம்மண்டபம் விளக்கமுறும்படி வந்து சேர்ந்தனர் என்றது தசரதரது அழகைப்பற்றியதாயின், அதுவும் உயர்வு நவீர்சியணியேயாம்.

கு. “மனப்படு மோருபொருள் வனப்புவந் துரைப்புழி
உலகுவரம் பிறவா நிலைமைத் தாகி
ஆன்றோர் வியப்பத் தோன்றுவ ததிசயம்.”

தண்டியலங்காரம்

மு ந் நி ற் று.

எமது பதிப்புகள்

* 1.	தீதி கதா சாகரம்	...	0	5	0
* 2.	செந்தமிழ் நூன் மாலை	...	0	10	0
* 3.	விவேக விளக்கக் கதைகள்	...	0	5	0
* 4.	உலகம் புகழும் உத்தம மாதர் முதல் பகுதி	...	0	3	0
* 5.	ஷை இரண்டாம் பகுதி	...	0	3	0
* 6.	குருசேஷத்திர புத்தம்	...	0	12	0
* 7.	பிராஸ்கோவியா அல்லது பேராற்றல் வாய்ந்த பெண்மணி	...	0	5	0
8.	பகவத் கீதை வசனம்—வாகவி-திரு- அ. சுப்ரமண்ய பாரதி எழுதியது		0	3	0
* 9.	விசித்திர விநோதக் கதைகள்	...	0	3	0
* 10.	பரதன்	...	0	8	0
* 11.	நவீன சித்திரக் கதைகள் (தெலுங்கு)		0	6	0
* 12.	சுத்தி ரத்னாகரம் (தெலுங்கு)	...	0	14	0
* 13.	விவேக தர்ப்பணம் (தெலுங்கு)	...	0	10	0

பாடசாலை மாணவருக்கு வேண்டிய புத்தகங்கள் யாவும்
விலை சரசமாய் எம்மிடம் கிடைக்கும்.

* இக்குறியுள்ளவை துரைத்தனத்தாரால் அங்கீகரிக்கப் பெற்றவை.

K. முனுசாமி நாயுடு & கம்பெனி,

புத்தக வியாபாரிகள்,

286, அப்பா பிஸ்டிக்ஸ், எஸ்பிஎநேட், சென்னை.